SABBAT BIJBEL LESSEN

Zwerftochten door de Woestijn, deel 2

april - juni 2020

Inhoudsopgave

1. Een Verbond der Genade.....5
2. Het verbond verbroken.....10
3. Het verbond hersteld 15
4. Ontrouwe priesters 20
5. De Sinaï verlaten 26
6. De opstand te Kades 31
7. De opstand van Korach, Dathan en Abiram 36
8. Zwerven door de woestijn.....41
9. De geslagen Rots 46
10. De reis rond Edom 52
11. Overwinning op Sihon en Og 57
12. Afval bij de Jordaan 62
13. De dood van Mozes 67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: http://www.sdarm.org

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: http://www.zda-ref.nl

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: http://www.zda-ref.nl

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Good Salt op de voorkant, Map Resources op p. 4, 25, 72.

Voorwoord

"Het is de bedoeling van God, dat Zijn volk in deze tijd met een nederig hart en een bereidwillige geest de beproevingen nagaat, die het oude Israël moest ondergaan, opdat ze weten, hoe ze zich moeten voorbereiden op het hemels Kanaän." *–Patriarchen en Profeten, blz. 256.*

Als we doorgaan met de tweede van de tweedelige serie over de "Zwerftochten door de Woestijn", zullen we de belangrijke gebeurtenissen bestuderen, die plaats vonden vanaf het verbond te Sinaï tot de dood van Mozes, met behulp van de boeken Numeri en Deuteronomium. "Het boek Deuteronomium moet zorgvuldig bestudeerd worden door degenen, die nu op de aarde leven." *–Bijbelkommentaar, blz. 62.*

"De geschiedenis van het oude Israël is een treffend voorbeeld van de ervaringen, die de adventisten in het verleden hebben meegemaakt. God leidde Zijn volk in de Advent beweging, zoals Hij de Israëlieten uit Egypte leidde. Hun geloof werd door de grote teleurstelling op de proef gesteld. Dat was ook het geval met de Hebreeën aan de Rode Zee. Als zij waren blijven vertrouwen in de hand, die hen in het verleden had geleid, zouden zij het heil van God hebben gezien. Als allen, die eensgezind hadden samengewerkt in 1844 de boodschap van de derde engel hadden aangenomen en haar hadden verkondigd in de kracht van de Heilige Geest, zou God hun inspanningen hebben gesteund. Een stroom van licht zou over de wereld hebben geschenen. De bewoners van de aarde zouden al jaren geleden zijn gewaarschuwd, het afsluitingswerk zou al achter de rug zijn geweest en Christus zou al terug zijn gekomen om Zijn volk te verlossen.

Het was niet Gods bedoeling, dat de Israëlieten veertig jaar in de woestijn zouden rondzwerven. Hij wilde hen rechtstreeks naar het land Kanaän brengen en hen daar als een heilig en gelukkig volk laten leven. Maar 'zij konden niet ingaan wegens hun ongeloof' (Hebreeën 3:19). Door hun onverschilligheid en afvalligheid zijn ze in de woestijn omgekomen, terwijl anderen het beloofde land mochten binnengaan. Het was ook niet Gods bedoeling, dat de wederkomst van Christus zó lang zou worden vertraagd en dat Zijn volk nog zoveel jaren in deze wereld van zonde en leed zou blijven. Maar hun ongeloof maakte scheiding tussen hen en God." *–De Grote Strijd, blz. 424-425.*

Moge God ons helpen om vast te houden aan Jezus als onze persoonlijke Verlosser, en deze ernstige zonde van ongeloof tos te laten. Mogen wij vertrouwen op de hand, die ons geleid heeft in het verleden en voorwaarts gaan om de derde engelboodschap krachtig te brengen. Als we het werk niet doen, dat God ons heeft aangewezen, zullen anderen worden opgewekt om onze plaats in te nemen.

De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor een kapel en hoofdkantoor in Johannesburg

Johannesburg is de commerciële hoofdstad van Zuid-Afrika en een toegangspoort tussen Afrika en de rest van de wereld. Van de Zuid-Afrikaanse bevolking van 56 miljoen mensen wonen tien miljoen mensen in Johannesburg. Zuid-Afrika geniet nog steeds godsdienstvrijheid, omdat dit is vastgelegd in de grondwet van het land. Het christendom is de dominante godsdienst in Zuid-Afrika, met de meerderheid behorend tot de Rooms-Katholieke kerk, gevolgd door een divers aantal charismatische christelijke kerken. Afgezien van het christendom wordt de inheemse voorouderverering in Afrika op grote schaal toegepast, gevolgd door de Islam en vervolgens het Jodendom.

De boodschap van de Reformatie kwam in 1944 naar Johannesburg, toen twee broeders uit Zimbabwe Zuid-Afrika bezochten. Sindsdien heeft de boodschap zich verspreid door Zuid-Afrika en heeft de buurlanden bereikt, zoals Lesotho en Swaziland. Het werk daar wordt georganiseerd onder de Zuid-Afrikaanse Veld Conferentie met het hoofdkantoor in Johannesburg. Echter, vanwege de hoge kosten van een eigendom in Johannesburg, de Veld Conferentie was niet in staat een eigendom te hebben, werken ze vanuit een gehuurde kantoorruimte van ongeveer 36 m2. Bovendien hebben de meeste kerken in Johannesburg geen eigen plaats om samen te komen, en huren liever van andere kerken of gebruiken overheidsscholen voor de diensten op Sabbat.

Een paar jaar geleden kochten wij, door Gods genade, een bestaand huis met vijf hectare grond, gefinancierd door donaties van gemeenteleden in Zuid-Afrika. Het perceel ligt ongeveer 10 kilometer buiten het centrum van Johannesburg. Het bestaande huis is oud en moet worden gerenoveerd. Het project zal bestaan uit een permanent hoofdkantoor, een centrale kapel en in de komende jaren een school met slaapzalen. De realisatie van dit project zal meer dan een aantal jaren financiële bijdragen vergen. Al onze middelen zijn gebruikt om het te kopen en daarom doen we een beroep op u, onze broeders en zusters over de gehele wereld, om ons te helpen dit project te realiseren.

We bidden, dat God u rijkelijk zal zegenen, als u vrijgevig geeft voor dit project en danken u met heel ons hart voor de hulp, uw gave zal Gods werk hier in Zuid-Afrika verder brengen.

Uw broeders en zusters van de Zuid-Afrikaanse Veld Conferentie

EEN VERBOND DER GENADE

"Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere; Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en in hun harten zal Ik die inschrijven, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn" (Hebreeën 8:10).

"Het "nieuwe verbond" was gegrond op "betere beloften", de beloften van vergiffenis van zonden en van Gods genade om het hart te vernieuwen en het in harmonie te brengen met de beginselen van Gods wet." *–Patriarchen en Profeten, blz. 335.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, 327-337.*

Zondag 29 maart

1. Een eeuwig mysterie

A. Hoelang heeft Gods verbond der genade bestaan? Romeinen 16:25.

"Het 'Verbond der genade' is niet een nieuwe waarheid, want deze heeft altijd in Gods Geest bestaan. Daarom heet het 'het eeuwig Verbond'." *–Het Geloof Waardoor Ik Leef, blz. 77.*

B. Wanneer werd het verbond der genade door belofte aan de mensheid bevestigd? Genesis 3:15. Wanneer was het volledig vastgesteld? Johannes 19:30; Romeinen 3:25.

"Het 'koninkrijk der genade' werd onmiddellijk na de zondeval ingesteld. Toen werd een plan uitgewerkt voor de verlossing van de gevallen mens. Dit koninkrijk bestond toen op grond van de intentie en belofte van God. De mens kon door het geloof burger van dit koninkrijk worden. Toch werd het pas bij de dood van Christus opgericht… Toen Hij (de Heiland) echter Zijn leven gaf en de doodskreet: 'Het is volbracht' slaakte, was de uitvoering van het verlossingsplan verzekerd. De belofte van verlossing, die aan het gevallen mensenpaar in het paradijs werd gedaan, was bekrachtigd. Het koninkrijk der genade, dat vroeger beloofd was, werd toen opgericht." *–De Grote Strijd, blz. 324, 326.*

2. Het Verbond, een zegen voor alle naties

A. Welke zegen beloofde God aan Abraham onder het verbond der genade? Genesis 12:1–3. Wie is het beloofde ‘zaad’? Galaten 3:16.

“Christus was niet alleen bij het brengen van Zijn grote offer. Het was de vervulling van het verbond, gemaakt tussen Hem en Zijn Vader vóór de grondlegging van de wereld. Met gevouwen handen waren zij de plechtige belofte aangegaan, dat Christus de borg voor het menselijke ras zou worden, als zij werden overwonnen door Satans spitsvondigheid.” –*The Youth’s Instructor, 14 juni 1900.*

B. Wat doet God onder dit verbond voor allen, die alleen in Christus geloven voor verlossing? Galaten 3:8; Romeinen 5:1.

“Het verbond, gemaakt met Abraham vierhonderddertig jaar, voordat de wet op de Sinaï werd uitgesproken, was een verbond, dat door God in Christus werd bevestigd, hetzelfde evangelie dat ons wordt gepredikt.” –*The Signs of the Times, 24 augustus 1891.*

C. Welke belofte hield Gods verbond met Abraham ook in, en wat zal het ontvangen doen voor de gelovige in Christus? Galaten 3:14; Ezechiël 36:26-27.

“De wet, die op de stenen tafelen was gegrift, wordt door de Heilige Geest op de tafelen van het hart geschreven. In plaats van te trachten onze eigen gerechtigheid te bewerken, aanvaarden we de gerechtigheid van Christus. Zijn bloed is een verzoening voor onze zonden. Zijn gehoorzaamheid wordt ons toegerekend. Dan zal het hart, dat door de Heilige Geest vernieuwd is, de vruchten van de Geest voortbrengen. Door de genade van Christus zullen we leven in gehoorzaamheid aan Gods wet, die in ons hart geschreven staat. Bezield met de geest van Christus zullen we wandelen, zoals Hij gewandeld heeft. Door de profeet zei Hij van Zichzelf: ‘Ik heb lust om uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste’ (Psalm 40:9). En toen Hij op de aarde leefde, zei Hij: ‘De Vader heeft Mij niet alleen gelaten; want Ik doe altijd wat Hem behaagt’ (Johannes 8:29).” –*Patriarchen en Profeten, blz. 336.*

3. Genade voor gehoorzaamheid

A. Waarom bevestigde God Zijn eeuwig verbond met Abraham door een eed? Genesis 22:16-18; Hebreeën 6:13-18.

“Deze belofte (Genesis 22:18) wees heen op Christus. Op deze wijze begreep Abraham het, en hij vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij gerechtvaardigd.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 334.*

“Op de berg Moria vernieuwde God Zijn verbond, en bevestigde met een nieuwe eed de zegen aan Abraham en aan zijn zaad tot in verre geslachten.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 124.*

Abraham was een mens; hij kende dezelfde hartstochten en gevoelens als wij; maar hij vroeg zich niet af, hoe de belofte in vervulling kon gaan als Isaak gedood zou worden. Hij luisterde niet naar de ingeving van zijn gepijnigd hart. Hij wist, dat God recht en gerechtigheid is in al Zijn eisen, en hij gehoorzaamde het bevel letterlijk.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 125.*

B. Wat toont, dat gehoorzaamheid aan Gods wet altijd zal worden gezien in het leven van hen, die onder het verbond der genade staan? Genesis 26:5.

“Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet. De Here verscheen aan Abraham en zei: ‘Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en wees onberispelijk’ (Genesis 17:1). Gods getuigenis aangaande Zijn getrouwe dienstknecht luidde: ‘Abraham heeft naar Mij geluisterd en Mijn dienst in acht genomen: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten’ (Genesis 26:5). En de Here zei tot hem: ‘Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en uw nageslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn’ (Genesis 17:7).” –*Patriarchen en Profeten, blz. 334.*

“De apostel Paulus laat duidelijk een verhouding zien, die onder het nieuwe verbond bestaat tussen geloof en de wet. Hij zegt: ‘Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus.’ ‘Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.’ ‘Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak is door het vlees’, hij kon de mens niet rechtvaardigen, omdat deze in zijn zondige staat niet in staat was de wet te houden, ‘God heeft, door Zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen doch naar de Geest’ (Romeinen 5:1; 3:31; 8:3-4).” –*Patriarchen en Profeten, blz. 336.*

4. Het verbond bij de Sinaï

A. Waarom werd een ander verbond gemaakt bij de Sinaï en wat was het doel ervan? Deuteronomium 4:35-37.

"Gedurende hun slavernij had het volk in grote mate de kennis van God en de beginselen van het verbond met Abraham verloren. Toen Hij hen uit Egypte bevrijdde, wilde God aan hen Zijn macht en Zijn barmhartigheid bekendmaken, opdat ze ertoe gebracht zouden worden Hem lief te hebben en te vertrouwen. Hij voerde hen door de Rode Zee, waar ontkomen onmogelijk scheen, toen ze door de Egyptenaren achtervolgd werden, opdat ze zouden beseffen, hoe hulpeloos ze waren zonder Gods hulp; en toen bevrijdde Hij hen. Op deze wijze werden ze vervuld met liefde en dankbaarheid jegens God en met vertrouwen in Zijn macht om hen te helpen. Hij had hen aan Zich verbonden als hun Bevrijder uit tijdelijke dienstbaarheid.

Maar ze moesten een belangrijker les leren. Toen ze leefden te midden van afgoderij en verderf, hadden ze geen juiste voorstelling van Gods heiligheid, van de zondigheid van hun eigen hart, hun volstrekte onbekwaamheid om uit zichzelf gehoorzaam te zijn aan Gods wet, en hun behoefte aan een Zaligmaker. Dit alles moesten ze nog leren. God voerde hen naar de Sinaï; Hij openbaarde Zijn heerlijkheid." *–Patriarchen en Profeten, blz. 334-335.*

B. Waarom wordt het verbond met Abraham een 'nieuw' verbond genoemd, ook al werd het vóór het verbond bij de Sinaï gemaakt? Hebreeën 9:16-20.

"Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam, en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op de grond van Gods belofte vanaf de tijd, dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd, toen het door Christus bekrachtigd werd. Gods wet vormde de basis van dit verbond, dat bestond uit een schikking om de mensen opnieuw in harmonie te brengen met Gods wil, door hen daar te brengen waar ze aan Gods wet konden gehoorzamen.

Een andere overeenkomst, in de Schrift het 'oude verbond' genoemd, werd gesloten tussen God en Israël bij de Sinaï, dat bekrachtigd werd door het bloed van een offerdier. Het verbond met Abraham werd bekrachtigd met het bloed van Christus, en wordt het 'tweede' of 'nieuwe' verbond genoemd, omdat het bloed, waarmee het bekrachtigd werd, later vergoten werd dan het bloed van het eerste verbond." *–Patriarchen en Profeten, blz. 334.*

5. Bevrijding van de geest van slavernij

A. Wat begrepen de Israëlieten niet, toen zij het verbond bij de Sinaï aangingen? Exodus 24:7; Romeinen 10:2-3; Johannes 15:5.

"Het volk besefte niet, dat ze zonder Christus onmogelijk Gods wet konden houden; ze waren dan ook direct bereid met God een verbond aan te gaan. Met het gevoel, dat ze hun eigen gerechtigheid konden bewerken, zeiden ze: 'Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen' (Exodus 24:7)." *–Patriarchen en Profeten, blz. 335.*

B. Hoe kunnen wij nu in gevaar zijn om dezelfde fout te maken als de kinderen van Israël bij de Sinaï? Romeinen 8:15.

"De geest van slavernij wordt veroorzaakt door te proberen in overeenstemming met wettelijke godsdienst te leven, door ernaar te streven om de eisen van de wet in onze eigen kracht te vervullen. Er is alleen hoop voor ons, als wij onder het verbond van Abraham komen, dat het verbond der genade is door geloof in Christus Jezus." *–The Youth's Instructor, 22 september 1892.*

"Al het godsdienstig dienen, hoe aantrekkelijk en kostbaar ook, die tracht de gunst van God te verdienen, alle afsterven van het vlees, alle boete en moeizaam werk om de vergeving van zonde en de goddelijke gunst te verkrijgen, alles wat ons ervan weerhoudt om Christus tot onze volledige afhankelijkheid te maken, is een gruwel in de ogen van God. Er is geen hoop voor de mens dan zijn rebellie, zijn weerstand tegen Gods wil te stoppen en zichzelf een zondaar te maken, die klaar is om te vergaan en zichzelf op de genade van God werpt. Wij kunnen alleen gered worden door Christus." *–The Signs of the Times, 24 augustus 1891.*

Vrijdag — Terugblik — 3 april

1. Waarom wordt het verbond der genade een eeuwig verbond genoemd?
2. Hoe word ik nu gezegend door het verbond met Abraham?
3. Wat belooft God voor mij te doen onder het verbond der genade?
4. Waarom wordt het verbond der genade een 'nieuw' verbond genoemd?
5. Hoe kan ik nu verzekerd zijn, dat ik onder het verbond der genade sta?

HET VERBOND VERBROKEN

"Toen sprak de Heere tot Mozes: Ga heen, klim af, want uw volk, dat gij uit het Egypteland opgevoerd hebt, heeft het verdorven" (Exodus 32:7).

"Toen ze zich zonder hun leider hulpeloos voelden, keerden ze terug naar hun oude bijgeloof. De 'menigte van allerlei slag' ging vooraan in morren en ongeduldig zijn, en zij waren de leiders van de afval, die nu volgde." *–Patriarchen en Profeten, blz. 280-281.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 280-284.*

Zondag 5 april

1. Het volk belooft gehoorzaamheid

A. Wie werden na de verkondiging van de wet tot de berg geroepen en wie werd alleen verteld, dat hij tot de Heer moest komen? Exodus 24:1-2.

B. Toen het volk alle woorden van de Heer hoorde, zoals die door Mozes werden verteld, wat antwoordden zij dan met één stem? Wat deed Mozes toen? Exodus 24:3-4.

"De gedachten van het volk, dat verblind en verlaagd was door heidendom en slavernij, waren niet voorbereid om ten volle de verreikende beginselen van Gods tien geboden naar waarde te schatten. Opdat de verplichtingen van de decaloog beter begrepen en nageleefd zouden worden, werden er aanvullende geboden gegeven, die de beginselen van de tien geboden verduidelijkten en toepasselijk maakten. Deze wetten werden inzettingen genoemd, omdat ze in oneindige wijsheid en gelijkheid gevormd werden, en omdat de rechters aan de hand ervan recht konden spreken. In tegenstelling met de tien geboden werden deze afzonderlijk aan Mozes gegeven, die ze aan het volk moest bekendmaken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 274-275.*

"(Zie Exodus 24:3)."Deze belofte werd, samen met de woorden des Heren, die hen voorschreef deze belofte te houden, door Mozes in een boek geschreven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 276.*

2. Israël gaat een verbond aan met God

A. Toen Mozes het boek van het verbond nam en het voor de oren van het volk las, wat beloofden zij dan weer? Exodus 24:7.

"Als de Israëlieten Gods geboden hadden gehoorzaamd, zouden ze praktische christenen zijn geweest. Ze zouden gelukkig zijn geweest, want ze zouden Gods wegen hebben bewandeld en niet de ingevingen van hun natuurlijk hart zijn gevolgd. Mozes gaf hen niet de kans de woorden van de Heere verkeerd te begrijpen, of Zijn geboden verkeerd toe te passen. Hij schreef alle woorden van de Heere in een boek, opdat men er later op kon terugvallen. Op de berg had hij ze opgeschreven, zoals Christus Zelf had gedicteerd.

Moedig spraken de Israëlieten de woorden, waarin ze beloofden de Heere te gehoorzamen, nadat Zijn verbond ten aanhoren van het volk was voorgelezen. Ze zeiden: 'Alles, wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen'. Toen werd het volk apart gezet en voor God verzegeld. Een offer werd aan de Heere gebracht. Een deel van het bloed van het offer werd op het altaar gesprenkeld. Dit betekende, dat het volk zich met lichaam, geest en ziel aan God had gewijd. Een deel werd op het volk gesprenkeld. Dit betekende, dat God door het besprenkelde bloed van Christus hen genadig aannam als een bijzondere schat. Zo gingen de Israëlieten een plechtig verbond aan met God." *–Bijbelkommentaar, blz. 45.*

B. Wat beseften de Israëlieten niet in hun beslissing om een verbond met God aan te gaan? Romeinen 7:18; Johannes 15:5.

"Hij gaf hun (Israël) Zijn wet, met de belofte van rijke zegeningen als ze gehoorzaam zouden zijn: 'Indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan … zult gij Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk' (Exodus 19:5-6). Het volk besefte niet de zondigheid van hun eigen hart, omdat ze zonder Christus onmogelijk Gods wet konden houden; ze waren dan ook direct bereid met God een verbond aan te gaan. Met het gevoel, dat ze hun eigen gerechtigheid konden bewerken, zeiden ze: 'Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen' (Exodus 24:7)." *–Patriarchen en Profeten, blz. 335.*

C. Wat werd door Mozes gebruikt om het verbond, dat bij de Sinaï was gesloten, te bekrachtigen? Exodus 24:8.

3. Mozes op de berg

A. Voor welk doel werd Mozes opnieuw op de berg geroepen? Exodus 24:12; 25:8-9, 40.

"Tijdens zijn verblijf op de berg ontving Mozes aanwijzingen voor de bouw van een heiligdom, waarin Gods tegenwoordigheid op bijzondere wijze gemanifesteerd zou worden. 'Zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen' (Exodus 25:8) luidde Gods bevel…

Van nu af zou het volk geëerd worden door de blijvende aanwezigheid van hun Koning. 'Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal hun tot een God zijn', en 'zij zullen door Mijn heerlijkheid geheiligd worden' (Exodus 29:45, 43), luidde de verzekering, die aan Mozes gegeven werd. Als symbool van Gods gezag en de belichaming van Zijn wil kreeg Mozes een afschrift van de decaloog, door de vinger van God zelf op twee stenen tafelen gegraveerd, (Deuteronomium 9:10; Exodus 32:15-16) om bewaard te worden in het heiligdom, waar het, als dit gereed was, een zichtbaar middelpunt van de aanbidding van het volk zou zijn." *–Patriarchen en Profeten, blz. 278.*

B. Wat was er gezien op de berg Sinaï? Exodus 24:15-17.

C. Hoe lang was Mozes op de berg bij God? Exodus 24:18. Hoe wilde de Heer de wereld door Israël verlichten? Hoe is dit nu op ons van toepassing?

"Van een slavenvolk waren de Israëlieten verheven boven alle andere volken tot een bijzondere schat van de Koning der koningen. God had hen afgescheiden van de wereld, om hun een heilig pand toe te vertrouwen. Hij had hen aangesteld tot bewaarders van Zijn wet, en het was Zijn bedoeling om door hen een kennis aangaande Hemzelf onder de mensen in leven te doen blijven. Zo zou het licht des hemels schijnen in een wereld, die in het duister was gehuld, en een stem werd gehoord, die een oproep deed tot alle volken om zich af te wenden van hun afgoderij om de levende God te dienen. Als de Israëlieten het in hun gestelde vertrouwen zouden waarmaken, zouden ze een macht worden op aarde. God zou hun verdediging zijn en Hij zou hen verheffen boven alle andere volken. Zijn licht en Zijn waarheid zouden door hen geopenbaard worden, en onder Zijn wijze en heilige leiding zouden ze naar voren treden als een voorbeeld van de voortreffelijkheid van Zijn eredienst boven elke vorm van afgodendienst." *–Patriarchen en Profeten, blz. 278-279.*

4. Het gouden kalf

A. Toen het volk zag, dat het zo lang duurde, voordat Mozes van de berg afdaalde, wat zeiden zij, toen zij zich rond Aäron verzamelden? Exodus 32:1.

"In deze tijd van wachten hadden ze tijd om na te denken over de wet van God, die ze gehoord hadden, en konden ze hun harten voorbereiden om verdere openbaring, die Hij hun zou kunnen geven, te ontvangen. Voor dit werk hadden ze niet te veel tijd; als ze op deze wijze hadden getracht een beter begrip te krijgen van Gods eisen, en hun harten hadden vernederd voor Hem, zouden ze bewaard zijn gebleven voor de verleiding. Maar ze lieten na deze dingen te doen, en al spoedig werden ze zorgeloos, onoplettend en wetteloos. Dit was vooral het geval met de gemengde menigte. Ze wensten verder te trekken naar het beloofde land, het land dat vloeide van melk en honing. Dit land was hen alleen beloofd op voorwaarde van gehoorzaamheid, maar dat hadden ze vergeten. Sommigen stelden voor om terug te keren naar Egypte; maar of het was om verder te gaan naar Kanaän of terug te gaan naar Egypte, het merendeel van het volk wilde niet langer wachten op Mozes." *–Patriarchen en Profeten, blz. 280.*

B. Hoe toonde Aäron zijn zwakheid? Wat deed het volk? Exodus 32:2-6; Psalm 106:19-20.

"Enkelen, die het waagden om de voorgestelde beeldendienst een afgoderij te noemen, werden opzij geduwd en ruw behandeld, en tijdens de verwarring en de opwinding, die heersten, verloren ze ten slotte het leven.

Aäron vreesde voor zijn leven, en in plaats van moedig op te komen voor de eer van God, gaf hij toe aan de eisen van het volk." *–Patriarchen en Profeten, blz. 281-282.*

C. Welke waarschuwing bevat deze ervaring voor ons? 1 Korinthe 10:7.

"Wij herhalen de zonde van Aäron, om het kwaad te bedekken, terwijl het oog duidelijk het kwaad behoorde te onderscheiden en het met name te noemen, zelfs al brengt dit ons in een onaangename positie, omdat deze drijfveren verkeerd worden begrepen. Wij moeten niet toelaten, dat een broeder of welk mens ook, met wie wij verbonden zijn, kwalijk moet lijden. Deze nalatigheid om op te komen voor de waarheid, was Aärons zonde. Als hij de waarheid duidelijk had gesproken, zou dat gouden kalf nooit zijn gemaakt." *–Bijbelkommentaar, blz. 49.*

5. Mozes pleit voor het volk

A. Vertel het gesprek tussen de Heer en Mozes over de afval in het kamp. Exodus 32:7-14.

"Terwijl Mozes pleitte voor Israël, vergat hij zijn bedeesdheid door de diepe belangstelling en liefde voor hen, waarvoor hij door de kracht van God zoveel had kunnen doen. De Here luisterde naar zijn smekingen en schonk gehoor aan zijn onzelfzuchtig gebed. God had Zijn dienstknecht op de proef gesteld; Hij had zijn trouw en liefde voor dat dwalende, ondankbare volk getest, en Mozes had op schitterende wijze de proef doorstaan. De voorspoed van Gods uitverkoren volk was hem meer waard dan persoonlijke eer." –*Patriarchen en Profeten, blz. 284.*

B. Wat wil God, dat wij doen, als wij nu afvalligheid ontmoeten? 2 Timótheüs 4:2.

"Van alle zonden, die God zal bestraffen, is er geen groter zonde dan anderen aan te moedigen om te zondigen. God wil, dat Zijn dienstknechten hun trouw bewijzen door getrouw de overtredingen te bestraffen, hoe pijnlijk dit ook mag zijn. Zij, die geëerd worden met een goddelijke zending, mogen niet zwak zijn en anderen naar de ogen zien. Ze moeten niet uit zijn op zelfverheerlijking, of onaangename plichten schuwen, maar Gods werk verrichten met onwankelbare trouw." –*Patriarchen en Profeten, blz. 286.*

Vrijdag — Terugblik — 10 april

1. Hoe verhouden de aanvullende aanwijzingen, die aan de Israëlieten werden gegeven, zich met de Tien Geboden?
2. Hoe kan ik een 'praktische christen' zijn? Zal dit mij ongelukkig maken?
3. Hoe kan ik helpen om de kennis van God in deze wereld te behouden?
4. Waarom slagen wij er soms niet in om in te staan voor wat goed is? Welke terugslag kan dit hebben?
5. Wat kan ik leren van Mozes' houding ten aanzien van hen, die volledig ongehoorzaam waren, en anderen die onverenigbaar waren in hun geloof?

HET VERBOND HERSTELD

"Verder zeide de Heere tot Mozes: Schrijf u deze woorden; want naar luid van deze woorden heb Ik een verbond met u en met Israël gemaakt" (Exodus 34:27).

"Op Gods bevel had hij (Mozes) twee stenen tafelen klaargemaakt en ze mee naar de bergtop genomen; en opnieuw 'schreef de Here op de tafelen de woorden van het verbond', de tien geboden." –*Patriarchen en Profeten, blz. 291.*

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten, blz. 284-293.*

Zondag — 12 april

1. Mozes breekt de stenen tafelen

A. Wat bracht Mozes met zich mee, toen hij van de berg afkwam, en hoe legden Jozua en Mozes elk het lawaai uit, dat zij in het kamp hoorden? Exodus 32:17-18.

B. Beschrijf de reactie van Mozes op de afgoderij in het kamp en Aärons ijdele poging tot zelfrechtvaardiging. Exodus 32:19-24.

"Toen Mozes bij zijn terugkeer in de legerplaats voor de opstandelingen stond, waren zijn verwijten en verontwaardiging, die hij openbaarde door de geheiligde tafelen der wet te breken voor de ogen van het volk in schrille tegenstelling met de aangename woorden en het waardige gedrag van zijn broer; hun sympathie ging dan ook uit naar Aäron. Om zich te rechtvaardigen had Aäron getracht het volk verantwoordelijk te stellen voor zijn zwakheid in het toegeven aan hun eisen; maar ondanks dit alles waren ze vol bewondering voor zijn zachtaardigheid en geduld. God ziet echter anders dan de mens. De meegaande geest van Aäron en zijn verlangen om het volk te behagen, hadden zijn ogen gesloten voor de grootte van de misdaad, die hij goedkeurde. Het feit, dat hij door zijn invloed in Israël de zonde goedkeurde, kostte aan duizenden mensen het leven." –*Patriarchen en Profeten, blz. 286.*

2. Oordeel over de overtreders

A. Hoe aanstootgevend was de houding van Aäron in de ogen van God? Deuteronomium 9:20.

"Als Aäron de moed had gehad om op te komen voor het recht, zonder rekening te houden met de gevolgen, had hij die afval kunnen tegengaan." *–Patriarchen en Profeten, blz. 286.*

B. Welke oproep deed Mozes, nadat hij zijn broer had berispt, en wat was het gevolg? Exodus 32:26-29.

"Het was noodzakelijk om de zonde te bestraffen, als een getuigenis voor de omringende volken, dat God vertoornd was over afgodendienst. Door gerechtigheid te beoefenen jegens de schuldigen moest Mozes, als Gods werktuig, een verslag nalaten van een plechtig en openbaar protest tegen hun misdaad. Wanneer de Israëlieten later de afgoderij van de hen omringende stammen zouden veroordelen, zouden hun vijanden hun de beschuldiging voor de voeten gooien, dat het volk, dat Jehova als hun God erkende, een kalf had gemaakt en dit had aanbeden bij de Horeb. Dan kon Israël, hoewel ze gedwongen zouden zijn deze onaangename waarheid te erkennen, wijzen op het vreselijke lot van de overtreders, als bewijs dat hun zonde niet goedgekeurd of verontschuldigd kon worden.

Zowel liefde als gerechtigheid eisten, dat het oordeel op deze zonde zou volgen. God is de Bewaker van, maar ook de Heerser over Zijn volk. Hij verdelgt hen, die vasthouden aan hun opstand, zodat ze anderen niet naar de ondergang kunnen leiden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 287-288.*

C. Wat maakte Mozes bekend aan hen, die spijt hadden van hun zonde, en hoe communiceerde hij later met God voor hen? Exodus 32:30-35.

"Mozes was zich van het vreselijk lot van de zondaar bewust; en toch wenste hij, als het volk Israël door de Here verworpen zou worden, dat ook zijn naam, samen met de hunne, zou uitgewist worden; hij kon niet verdragen, dat Gods oordelen zouden vallen op hen, die zo wonderlijk gered waren. De tussenkomst van Mozes ten behoeve van Israël toont het middelaarswerk van Christus ten behoeve van zondige mensen. Maar de Here liet Mozes niet de schuld dragen van de zondaar, zoals Christus eens zou doen. 'Wie tegen Mij gezondigd heeft', zei Hij, 'zal Ik uit Mijn boek delgen'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 289.*

3. God accepteert het berouw

A. Hoe reageerde het volk, toen zij hoorden, dat de Heer hen niet naar Kanaän zou leiden vanwege hun zonde? Exodus 33:1-6.

B. Waar sloeg Mozes de tabernakel op na deze vreselijke ervaring? Welk teken toonde hoop voor hen, die de Heer zochten? Exodus 33:7-10.

"De tent werd buiten de legerplaats opgeslagen, maar Mozes noemde het de 'tent der samenkomst'. Allen, die oprecht berouw hadden en tot de Here wilden terugkeren, kregen opdracht daarheen te gaan om hun zonden te belijden en Zijn barmhartigheid te zoeken. Toen ze naar hun tenten terugkeerden, ging Mozes de tent binnen. Met pijnlijke belangstelling wachtte het volk op een of ander teken, waaruit zou blijken dat zijn pleiten voor hen zou worden aanvaard. Als God Zich zou verwaardigen om met hem samen te komen, konden ze hopen, dat ze niet volledig verdelgd zouden worden. Toen de wolkkolom neerdaalde en bij de ingang van de tent bleef rusten, weende het volk van blijdschap, 'het stond op en boog zich neder, ieder aan de ingang van zijn tent'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 290.*

C. Welke verzekering kreeg Mozes van de Heer? Exodus 33:11-17. Hoe kunnen wij dezelfde zekerheid krijgen?

"Deze ervaring, en vooral de belofte, dat Gods tegenwoordigheid hem zou vergezellen, was voor Mozes een verzekering van succes in het werk, dat nog voor hem lag; en hij achtte het van oneindig grotere waarde dan alle wetenschap van Egypte of alles wat hij als staatsman of militair aanvoerder bereikt had. Er is geen aardse kennis, macht of wetenschap, die de plaats van Gods blijvende tegenwoordigheid kan vervangen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 292.*

"Ga naar God en zeg Hem, zoals Mozes deed: "Ik kan dit volk niet leiden, tenzij Uw tegenwoordigheid met mij zal gaan". En vraag dan nog meer; bid met Mozes: 'Toon mij uw heerlijkheid'. Wat is deze heerlijkheid? Het karakter van God. Dat is, wat Hij verkondigde aan Mozes. Laat de ziel, in levend geloof, zich aan God vastmaken. Laat de tong Zijn lof spreken. Wanneer u met elkaar omgaat, laat de geest zich dan eerbiedig wenden tot de overdenking van eeuwige werkelijkheden. Zo zult u elkaar helpen tot een geestelijke gezindheid. Wanneer uw wil in harmonie is met de goddelijke wil, zult u in harmonie zijn met elkaar; u zult Christus aan uw zijde hebben als raadgever." *–Testimonies to Ministers, blz. 499.*

4. Een glimp van Gods karakter

A. Welk verder verzoek deed Mozes en wat was het antwoord van de Heer? Exodus 33:18-19. Hoe verkondigde de Heer Zijn naam aan Mozes? Exodus 34:5-7.

"Het is ons voorrecht om hoger en steeds hoger te reiken voor duidelijker openbaringen van Gods karakter. Toen Mozes bad: 'Ik smeek U, doe mij toch uw heerlijkheid zien', vermaande God hem niet, maar vervulde zijn gebed. Hij zei tot Mozes: 'Ik zal Mijn luister aan u doen voorbijgaan, en de naam des Heeren voor u uitroepen' (Exodus 33:18-19.

Het is de zonde, die ons denken verduistert en onze opmerkingsgave benevelt. Als de zonde uit onze harten weggewassen wordt, zal het licht van de kennis van Gods heerlijkheid in het aangezicht van Jezus Christus Zijn woord verlichten, en wij zullen weerkaatst in de natuur, Hem meer en meer zien als 'barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw' (Exodus 34:6)." *–De Weg tot Gezondheid, blz. 399.*

B. Waar bad Mozes voor, nadat God Zijn heerlijkheid aan Mozes openbaarde, en hoe antwoordde God? Exodus 34:8-17, 27.

"Mozes vertrouwde God volkomen, omdat hij een echt geloof bezat. Hij had hulp nodig, en hij bad erom; in geloof legde hij er beslag op en vervlocht het geloof, dat God voor hem zorgde, met zijn dagelijks leven. Hij geloofde, dat God op bijzondere wijze leiding gaf aan zijn leven. Hij zag en erkende God in elk detail van zijn leven en besefte, dat hij gezien werd door het oog van de Alziende, die motieven weegt en het hart beproeft. Hij zag op God en vertrouwde op Hem voor kracht om hem onverdorven door elke vorm van verzoeking te dragen… De aanwezigheid van God was voldoende om hem door de meest beproevende situaties, waarvoor een mens maar geplaatst kon worden, te leiden.

Mozes dacht niet alleen maar aan God, hij zag Hem. God stond hem als een voortdurend visioen voor ogen; hij verloor Zijn gezicht nooit uit het oog. Hij zag Jezus als zijn Verlosser, en hij geloofde, dat de verdiensten van de Verlosser hem zouden worden toegerekend. Dit geloof was voor Mozes geen veronderstelling, het was een realiteit. Dit is het soort geloof, dat wij nodig hebben, een geloof dat de toets zal doorstaan." *–Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 529.*

5. Het aangaan van het verbond van genade

A. Wat konden de kinderen van Israël nu waarderen over de zegeningen, die werden aangeboden onder het verbond met Abraham in tegenstelling tot hun eerste verbond met God? Psalm 103:8; Hebreeën 7:19; Jeremia 31:33-34.

"Ze (de kinderen van Israël) hadden gezien, hoe de wet in ontzagwekkende majesteit was verkondigd, en beefden van ontzetting aan de voet van de berg; en toch verstreken er slechts enkele weken voor ze hun verbond met God verbraken en zich bogen voor een gegoten beeld. Ze konden niet rekenen op de gunst van God op grond van een verbond, dat ze verbroken hadden; en nu ze hun eigen zondigheid en hun behoefte aan vergiffenis zagen, kwamen ze ertoe te verlangen naar een Heiland, die in het verbond met Abraham was geopenbaard en die in de offerdiensten werd afgebeeld. Nu werden ze door geloof en liefde met God verbonden als hun Bevrijder van de slavernij der zonde. Nu waren ze in staat de zegeningen van het nieuwe verbond op prijs te stellen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 335.*

B. Wat bracht Mozes mee van de berg na veertig dagen, en hoe voelde het volk zich, toen zij hem zagen? Exodus 34:28-30, 33.

"De heerlijkheid op het gelaat van Mozes illustreert de zegeningen, die het gebodenhoudend volk van God ontvangt door het middelaarswerk van Christus. Het laat zien, dat hoe nauwer onze gemeenschap is met God en hoe duidelijker ons begrip is van Zijn eisen, we meer het goddelijke beeld gelijkvormig worden, en we meer deelhebbers van de goddelijke natuur zullen zijn." *–Patriarchen en Profeten, blz. 292.*

Vrijdag Terugblik 17 april

1. Waarom verachten wij vaak degene, die de zonde berispt en bewonderen de zachtaardige en meegaande?
2. Waarom was de zonde van het aanbidden van het gouden kalf zo groot?
3. Wat was voor Mozes waardevoller dan zijn vaardigheden als een staatsman of een militaire leider? Waarom?
4. Als Jezus het hart reinigt van zonde, wat zullen wij dan uit Zijn Woord zien schijnen en weerspiegeld zien in de natuur?
5. Welke twee dingen zullen mij ertoe leiden, dat ik vollediger aangepast word aan Gods beeld? Hoe?

ONTROUWE PRIESTERS

“En zij zullen Mijn volk onderscheid leren tussen het heilige en onheilige, en hun bekend maken het onderscheid tussen het onreine en reine” (Ezechiël 44:23).

“Wij moeten ons onthouden van elke praktijk, die het geweten zal afstompen of verleiding zal aanwakkeren. Wij moeten geen deur openen, die Satan toegang verleent tot de geest van ook maar één menselijk wezen, dat naar het beeld van God geformeerd is.” *–Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 294.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 323-326.*

Zondag 19 april

1. De inwijding van Aäron en zijn zonen

A. Beschrijf in het kort de ceremonie van de inwijding van Aäron en zijn zonen voor de dienst van het heiligdom. Leviticus 8:1-9, 12-13, 24, 30, 33.

“Alles was gedaan, zoals God bevolen had; Hij nam het offer aan en openbaarde Zijn heerlijkheid op een opmerkelijke wijze: vuur kwam van God en verteerde het offer op het altaar. Het volk zag vol ontzag en met diepe belangstelling naar deze wonderbare manifestatie van goddelijke macht. Ze zagen er een teken in van Gods heerlijkheid en genade, en ze juichten allen en wierpen zich op hun aangezicht, alsof ze zich in de onmiddellijke tegenwoordigheid van de Here bevonden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 323.*

B. Wat werd er gevraagd van hen, die geroepen waren tot de dienst in de tegenwoordigheid van de Heer? Exodus 19:22. Wat maakt mannen ongeschikt voor heilige verantwoordelijkheden?

“Als iemand geen levendige verbinding met God heeft, zullen zijn eigen geest en gevoelens de overhand hebben. Dit kan goed worden weergegeven als het offeren van vreemd vuur in de plaats van het heilige.” *–Testimonies to Ministers, blz. 371.*

2. Nadab en Abihu zijn gedood

A. Welke daad van Nadab en Abihu toonde aan, dat zij niet geschikt waren voor het heilige ambt, dat hun was gegeven? Leviticus 10:1. Hoe gebruiken belijdende christenen in onze tijd ‘vreemd vuur’?

“De bekerende kracht van God moet op de mensen komen, die omgaan met heilige dingen, maar toch niet in staat zijn, door een reden die God het beste kent, om onderscheid te maken tussen het heilige vuur van Gods eigen aanmaakhout en het vreemde vuur, dat zij aanbieden. Dat vreemde vuur is net zo onterend voor God als dat, wat werd gepresenteerd door Nadab en Abihu. Het heilige vuur van Gods liefde zou de mensen teder, vriendelijk en meelevend maken voor hen, die in gevaar zijn. Degenen, die zich overgeven aan scherpe, aanmatigende woorden, zeggen in werkelijkheid: Ik ben heiliger dan u. Ziet u niet mijn verheven positie?” *–Testimonies to Ministers, blz. 356.*

“Er zijn bekeerde mensen nodig, mensen die God zullen liefhebben en eren, bang om zich in hun eigen wijsheid te bewegen en beseffen, dat hun inspanningen alleen succesvol kunnen zijn, als deze door Hem erkend zijn, want zonder Zijn zegen is er geen voorspoed. Elk moment moet goddelijke kracht worden gecombineerd met menselijke inspanning, anders zal er vreemd vuur worden geofferd in plaats van het heilige…

Heilige dingen behandelen zoals wij gewone zaken zouden doen, is een belediging voor God; want dat, wat God apart heeft gezet om Zijn dienst te doen door licht te geven aan deze wereld, is heilig. Degenen, die enige verbinding hebben met het werk van God, moeten niet in de ijdelheid van hun eigen wijsheid wandelen, maar in de wijsheid van God, anders zullen zij in gevaar zijn om heilige en gewone dingen op hetzelfde niveau te plaatsen, en zo zichzelf van God scheiden.” *–The Review and Herald, 8 september 1896.*

B. Hoe werd hun ontheiligende gedrag bestraft? Leviticus 10:2.

“Op het uur van aanbidding, terwijl de gebeden en lofprijzingen van het volk tot God opstegen, namen twee zonen van Aäron hun wierookvaten en legden hierin brandende wierook als een lieflijke reuk voor de Here. Maar ze overtraden Zijn bevel door ‘vreemd vuur’ te gebruiken. In plaats van het vuur dat God zelf had ontstoken en dat voor dit doel gebruikt moest worden, namen ze gewoon vuur voor hun wierookvaten. Vanwege deze zonde ging vuur uit van de Here en verteerde hen voor de ogen van het volk.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 323.*

3. De gevolgen van verkeerde opvoeding

A. Toen Mozes onmiddellijk de oorzaak van de problemen zag, wat zei hij toen tegen Aäron? Leviticus 10:3. Wat maakte de zonde van Nadab en Abihu des te erger in de ogen van God?

"Naast Mozes en Aäron stonden Nadab en Abihu bovenaan bij het volk. Ze waren op bijzondere wijze door God geëerd, doordat ze samen met de zeventig oudsten Zijn heerlijkheid op de berg hadden mogen aanschouwen. Hun overtreding werd echter op grond van dit alles niet verontschuldigd of licht opgenomen. Hun zonde was juist groter." *–Patriarchen en Profeten, blz. 323.*

B. Welke principes zal Aäron hebben geweten bij de opvoeding van zijn zonen? Spreuken 22:6; 29:21. Op welk gebied faalde hij?

"In hun jeugd hadden Nadab en Abihu niet geleerd zich te beheersen. De neiging van de vader om toe te geven, zijn gebrek aan vastheid in het doen van het recht, hadden hem ertoe gebracht de tucht van zijn kinderen te verwaarlozen. Hij had goedgevonden, dat zijn zonen hun eigen wil volgden. Zelfzuchtige gewoonten vormen, als ze lange tijd gekoesterd worden, banden die zelfs door de verantwoordelijkheden van het heiligste ambt niet verbroken kunnen worden. Ze hadden niet geleerd eerbied te hebben voor het gezag van hun vader en ze beseften niet de noodzaak van strikte gehoorzaamheid aan de eisen van God." *–Patriarchen en Profeten, blz. 324.*

"Er kan niet te veel belang gehecht worden aan de vroege opvoeding van de kinderen. De lessen, die dan geleerd worden, de gewoonten die gevormd worden gedurende de kleuter- en kinderjaren, hebben meer te doen met de vorming van het karakter en de richting van het leven dan alle onderwijs en opvoeding in de latere jaren." *–De Weg tot Gezondheid, blz. 317.*

C. Welke aanwijzing en waarschuwing gaf Mozes aan Aäron en zijn nog levende zonen? Waarom? Leviticus 10:6-7.

"Hij mocht niet door een uiten van droefheid meevoelen met zonde. De vergadering mocht er niet toe geleid worden tegen God te morren." *–Patriarchen en Profeten, blz. 325.*

4. Een waarschuwing voor ons nu

A. Welke waarschuwing gaf de Heer tegen het gebruik van alcoholische dranken? Leviticus 10:8-11. Strekt deze waarschuwing zich ook uit tot ons nu? Exodus 19:5-6.

"Het gebruik van geestrijke dranken verzwakt het lichaam, benevelt de geest, en verlaagt de moraal. Het maakt, dat de mens niet de heiligheid onderscheidt van heilige zaken, of de bindende kracht ontdekt van Gods geboden. Allen, die een plaats bekleden van heilige verantwoordelijkheid moeten strikt matige mensen zijn, zodat hun geest helder is en ze onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad, en ze een vastheid van beginsel bezitten en wijsheid hebben om gerechtigheid te beoefenen en barmhartigheid te betonen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 326.*

B. Welke Bijbelse principes laten ons zien, dat de wijn, die Jezus op het huwelijksfeest gaf, niet gefermenteerde druivensap was? Spreuken 20:1; 23:32.

"Sommigen hebben verklaard, dat Christus de voorkeur gaf aan het gematigde gebruik van gefermenteerde wijn, als getuigen daarvan verwezen zij naar Zijn wonder van het veranderen van water in wijn. Maar wij protesteren, dat Christus nooit bedwelmende wijn heeft gemaakt; een dergelijke daad zou in strijd zijn geweest met alle leringen en voorbeeld van Zijn leven." *–The Health Reformer, 1 juli 1878.*

C. Wat zullen zij doen, die streven naar het meesterschap in het christelijke leven? 1 Korinthe 9:25.

"Ware zelfbeheersing leert ons om volledig af te zien van alles, wat schadelijk is, en verstandig te gebruiken wat gezond is." *–Temperance, blz. 138.*

"De enige veilige weg is om thee, koffie, wijn, tabak, opium en alcoholische dranken niet aan te raken, niet te proeven, niet te hanteren…

Laten wij nooit een glas alcoholische drank tot ons nemen. Laten wij deze nooit aanraken." *–Temperance, blz. 163.*

"De jeugd en de kinderen moeten begrip krijgen van de uitwerking van alcohol, tabak en andere soortgelijke vergiften, die verderfelijk zijn voor het lichaam, het verstand verduisteren en de ziel zinnelijk maken. Het moet duidelijk gemaakt worden, dat iemand, die deze dingen gebruikt, niet lang in het bezit kan blijven van de volledige kracht van zijn lichamelijke, verstandelijke en zedelijke vermogens." *–Karaktervorming, blz. 204.*

5. ‘Heilig en achtenswaardig is Zijn naam’

A. Waarom werd de zonde van Nadab en Abihu opgeschreven? Romeinen 15:4. Wat kunnen wij leren van deze gebeurtenis?

“God wilde het volk de les leren, dat ze hem eerbiedig en vol ontzag moesten naderen, op de wijze die hij had voorgeschreven. Hij kan geen gedeeltelijke gehoorzaamheid aannemen. Het was niet voldoende, dat op dit plechtig tijdstip van aanbidding bijna alles gedaan was, zoals Hij had aangegeven. God heeft een vloek uitgesproken over hen, die van Zijn geboden afdwalen en geen verschil maken tussen gewone en heilige dingen.” – *Patriarchen en Profeten, blz. 324.*

B. Wat voor soort mensen roept de Heer op om plaatsen van heilige verantwoordelijkheid in te nemen? 1 Petrus 1:15-16; 2:9.

“Een dienaar van Christus moet rein zijn in zijn spreken en zijn handelingen. Hij moet er immer aan gedenken, dat hij te doen heeft met bezielde woorden van een heilige God. Hij moet er eveneens aan gedenken, dat de kudde aan zijn zorg is toevertrouwd, en dat hij hun gevallen tot Jezus moet brengen, en voor hen moet pleiten, gelijk Jezus voor ons pleit met de Vader. Ik werd teruggewezen op de kinderen van Israël in de oude tijd, en zag hoe rein en heilig de dienaars van het heiligdom moesten zijn, omdat zij door hun werk in nauw verband met God gebracht werden. Zij, die dienst doen, moeten heilig, rein en zonder smet zijn, of God zal hen uitdelgen. God wordt niet veranderd.” *–Eerste Geschriften, blz. 116.*

Vrijdag — Terugblik — 24 april

1. Waarom brengen wij soms onze eigen gedachten en zelfzuchtige ideeën in het werk van God?
2. Wat is nodig om te voorkomen, dat heilige en gewone dingen op hetzelfde niveau worden geplaatst?
3. Wanneer moet zelfbeheersing worden geleerd? Waarom?
4. Waarom wil God, dat ik nu strikt gematigd ben?
5. Waarom is eerbied zo belangrijk? Waar begint dit? Hoe?

Eerste Sabbatgaven voor een Kapel in Mayiladuthurai, Tamil Nadu, India

Mayiladuthurai is een grote stad in het district Nagapattinam van Tamil Nadu in het zuidelijkste deel van India. Het is het hoofdkwartier van de Mayiladuthurai taluk (administratief district) Mayiladuthurai dient als een belangrijke kruising langs de hoofdlijn, die de stad Chennai verbindt met Tiruchirappalli (ook bekend als Trichy). Mayiladuthurai bevindt zich op een afstand van 281 kilometer van Chennai en 130 kilometer van Tiruchirappalli, in een gebied van 11,27km². Gelegen op een afstand van slechts 24 kilometer van de kust van de Baai van Bengalen, ligt de stad amper 10 meter boven het gemiddelde zeeniveau. De Kaveri Rivier stroomt erdoor en snijdt deze in tweeën, in Uttara Mayuram en de echte Mayuram. Landbouw wordt het meest beoefend in deze tropische regio, met ongeveer 15% van de totale werkende bevolking, die zich bezighoudt met handel en 25% met andere commerciële activiteiten.

Volgens de telling in 2011 had Mayiladuthurai een bevolking van ongeveer een miljoen. Hindoeïsme is de belangrijkste godsdienst in Mayiladuthurai en Tamil is de belangrijkste gesproken taal. Volgens de religieuze volkstelling van 2011 had Mayiladuthurai 88,69% hindoes, 6,38% moslims, 4,19% christenen, 0,04% Sikhs, 0,03% Boeddhisten, 0,32% Jains en 0,35% andere godsdiensten.

De eerste engelboodschap van Openbaring 14:6 heeft ‘het eeuwige evangelie, om te verkondigen aan hen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk.’ Om het werk van de Heer voort te zetten, om te schijnen als een licht voor dit hoofdzakelijk heidense gebied, hebben de broeders hier al een klein stuk land gekocht met onze eigen middelen. We bevorderen de vooruitgang van de belangrijke boodschap om het evangelie voorwaarts te brengen, het evangelie samen met medisch zendingswerk om te dienen als Gods helpende hand in het dienen van zielen, gekweld en in duisternis.

Gezien de dringende behoefte aan financiële middelen om dit project te voltooien, vragen wij ootmoedig in de liefde van Jezus Christus om hulp, zodat wij dit gemeentegebouw voor aanbidding en genezen van zieken kunnen bouwen. We vragen onze broeders en zusters om genereus te geven voor dit project. Moge de Heer u allen zegenen voor uw vriendelijke hulp.

Bij voorbaat bedanken wij u voor uw bijdragen.

Uw broeders en zusters uit Mayiladuthurai.

DE SINAÏ VERLATEN

“En al deze dingen zijn hun overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op wie de einden der eeuwen gekomen zijn” (1 Korinthe 10:11).

“Het herhaalde mopperen van de Israëlieten en de beproevingen van Gods toorn vanwege hun overtredingen, zijn opgeschreven in de heilige geschiedenis ten nutte van Gods volk, dat naderhand op aarde zal leven, maar meer in het bijzonder om een waarschuwing te zijn voor hen, die zullen leven dichtbij het einde van de tijd.” *–The Story of Redemption, blz. 152.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 338-349.*

Zondag 26 april

1. Reizen door de woestijn

A. Waarom nodigde Mozes Hobab uit om het volk van Israël te vergezellen? Nam hij de uitnodiging aan? Numeri 10:29-31; Richteren 1:16; 4:11.

“De zwager van Mozes, Chohab, die de Israëlieten op hun woestijnreis had verzegeld, en door zijn kennis van het land voor hen van onschatbare ware was geweest, had tot deze stam (van de Kenieten) behoord.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 573.*

B. Welke gebeden bood Mozes aan, toen de wolk zich verhief en de ark vooruit ging en toen hij weer rustte? Numeri 10:35-36.

“God Zelf leidde de Israëlieten op al hun reizen. De plaats, waar ze zich moesten legeren, werd aangegeven, doordat de wolkkolom neerdaalde; en zolang ze in het legerkamp moesten blijven, rustte de wolk boven de tabernakel. Wanneer ze hun tocht moesten voortzetten, verhief de wolk zich hoog boven het heiligdom. Een plechtige oproep kenmerkte zowel de aankomst als het vertrek.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 340.*

Maandag 27 april

2. Opnieuw klagen

A. Door wat voor land reisde het volk Israël, nadat zij de Sinaï verlieten? Waarom? Deuteronomium 8:15-16; Jeremia 2:6.

“Bij het verder trekken werd de weg moeilijker. Hun weg voerde door steenachtige ravijnen en woeste vlakten. Rondom hen was een uitgestrekte woestijn, ‘een land van steppen en kuilen, een land van droogte en diepe duisternis, een land, waar niemand door trekt en geen mens woont’ (Jeremia 2:6). De rotsachtige passen waren over een grote afstand bedekt met mannen, vrouwen en kinderen, met vee en wagens en lange rijen kudden en herders. Vanzelfsprekend ging de stoet maar langzaam voorwaarts; ook waren de menigten na hun langdurige legering niet voorbereid op de gevaren en ongemakken van de weg.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 341.*

B. Wat gebeurde er, toen de mensen begonnen te klagen over de ongemakken onderweg? Numeri 11:1-3.

“Na een tocht van drie dagen werden openlijke klachten vernomen. Deze vonden hun oorsprong bij de menigten van allerlei slag, waarvan velen het niet volledig eens waren met Israël, en die steeds uitzagen naar een reden om te klagen. Ze waren niet tevreden over de richting, die ze volgden, en steeds hadden ze kritiek op de weg, waarin Mozes hen leidde, hoewel ze heel goed wisten, dat hij evenals zij de wolk volgde, die hen voorging. Ontevredenheid is aanstekelijk, en spoedig verbreidde ze zich in heel het leger.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 341.*

“Ze hadden groot licht ontvangen, toen ze de majesteit, de macht en de barmhartigheid van God hadden aangeschouwd; en hun ongeloof en ontevredenheid maakte hun schuld des te groter. Meer nog, ze hadden beloofd Jehova als hun Koning te aanvaarden en zich te onderwerpen aan Zijn gezag. Hun morren was nu opstand, en als zodanig moest het direct en duidelijk bestraft worden, zodat Israël gespaard zou blijven voor anarchie en ondergang. ’Het vuur des Heren ontbrandde onder hen en woedde aan de rand van de legerplaats’. De grootste schuldigen onder de klagers werden door de bliksem vanuit de wolk gedood.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 342-343.*

3. Verlangen naar vlees

A. Waarover klaagden de Israëlieten vervolgens en tegen wie begon het gemopper? Numeri 11:4-6; Psalm 78:18-20.

"Gedurende hun dienstbaarheid in Egypte hadden de Israëlieten zich tevreden moeten stellen met het eenvoudigste voedsel; maar de eetlust, die veroorzaakt werd door ontberingen en harde arbeid, had het begeerlijk gemaakt. Velen van de Egyptenaren echter, die nu met hen waren, waren gewoon geweest aan overvloediger voedsel; en zij waren het, die het eerst begonnen te klagen. Kort voor hun aankomst bij de Sinaï had de Here hen, toen Hij hun het manna gaf, voorzien van vlees in antwoord op hun eisen; maar dat was slechts voor een enkele dag geweest.

God had hen evengoed van vlees als van manna kunnen voorzien, maar Hij legde hen voor hun bestwil een beperking op. Het was Zijn bedoeling, dat ze beter voedsel kregen dan het prikkelend dieet, waaraan velen zich in Egypte hadden gewend. Hun bedorven smaak moest in een gezondere leefwijze veranderen, opdat ze konden genieten van het voedsel, dat God oorspronkelijk voor de mens had bestemd, de vruchten der aarde, die God in het paradijs aan Adam en Eva gegeven had. Om deze reden was Israël in grote mate van dierlijk voedsel verstoken gebleven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 341.*

"De geestesgesteldheid heeft veel te maken met de lichamelijke gezondheid, vooral met de gezondheid van de spijsverteringsorganen. Algemeen gezien gaf de Heere Zijn volk geen vleesvoedsel in de woestijn, omdat Hij wist, dat het gebruik van dit dieet ziekten en ongehoorzaamheid zouden doen toenemen. Om de gesteldheid te veranderen en de betere krachten van het verstand te activeren nam Hij het vlees van dode dieren van hen weg. Hij gaf hun het brood der engelen, het manna uit de hemel." *–Bijbelkommentaar, blz. 54.*

B. Hoe werd hun vraag naar vleesvoedsel ingewilligd en wat waren de gevolgen? Numeri 11:31-34; Psalm 78:26-32.

"God gaf het volk datgene, wat niet voor hun bestwil was, omdat ze aanhielden in het vragen ervan; ze waren niet tevreden met die dingen, die goed waren voor hen. Hun opstandige wensen werden bevredigd, maar ze moesten lijden onder de gevolgen. Ze aten zonder zich te beperken, en al spoedig kwam de straf op hun vraatzucht." *–Patriarchen en Profeten, blz. 345.*

4. Een les voor ons

A. Welke voorafgaande waarschuwing negeerden de Israëlieten, omdat zij al gewend waren aan puur, eenvoudig voedsel? Exodus 23:2 (eerste deel). Wat moeten wij doen, als wij in de verleiding komen te morren en te klagen over Gods wegen? Psalm 107:21-22; Filippensen 4:6-7.

B. Welke andere les moeten wij leren van het opstandige gedrag van Israël in de woestijn? 1 Korinthe 10:5-6.

"God had de Israëlieten uit Egypte geleid om hen te vestigen in het land Kanaän, als een rein, heilig en gelukkig volk. In de uitvoering van dit plan onderwierp Hij hen aan een bepaalde tucht, zowel voor hun eigen bestwil als voor het bestwil van hun nakomelingen. Als ze bereid waren geweest hun eetlust te beheersen, gehoorzaam aan Zijn wijze beperkingen, zouden zwakten en ziekten bij hen onbekend gebleven zijn. Hun nakomelingen zouden zowel lichamelijke als geestelijke kracht gehad hebben. Ze zouden een duidelijk begrip hebben gehad van waarheid en plicht, een helder onderscheidingsvermogen en een gezond oordeel. Maar hun onwil om zich te ontwerpen aan de beperkingen en eisen van God verhinderde hen voor een groot deel om de hoge maatstaf te bereiken, die God voor hen bedoelde, en ze misten de zegeningen, die Hij overvloedig wilde schenken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 342.*

C. Wat moeten wij eerst doen om ervoor te zorgen, dat wij geen slechte dingen begeren? Romeinen 13:14.

"Wij moeten vechten tegen de zonden, die oorlog voeren tegen de ziel. U kunt dit werk niet in uw eigen kracht doen, maar kom in geloof tot Jezus. Hij zal u helpen en versterken om kwade neigingen weg te doen, en zal u schikken in de ware schoonheid van Zijn karakter. Wij worden aangespoord om de Heer Jezus aan te doen. Eenvoudig geloof en gehoorzaamheid gaan hand in hand. Uw geloof zonder gehoorzaamheid aan Gods heilige wet is waardeloos, maar gehoorzaamheid aan God en geloof in het Grote aangeboden Offer, dat Zijn bloed voor u vergoten is, en u de gerechtigheid van Christus zult aannemen, zal u tot een overwinnaar maken. Stel uw vertrouwen in Jezus Christus en Hij zal u meer dan overwinnaar maken." *–The Youth's Instructor, 18 augustus 1886.*

Donderdag — 30 april

5. Het gif van afgunst

A. Wat gebeurde er in Hazeroth, waardoor de karakters van Aäron en Mirjam werden onthuld in tegenstelling tot dat van Mozes? Numeri 12:1-9.

"God had Mozes uitgekozen en zijn Geest op hem gelegd; en Mirjam en Aäron waren door hun morren schuldig aan ontrouw, niet alleen aan hun gekozen leider, maar ook aan God Zelf. De oproerige fluisteraars werden naar de tabernakel geroepen en voor Mozes gebracht… Hun aanspraak op de profetische gave werd niet geloochend; God had tot hen door middel van visioenen en dromen kunnen spreken. Maar Mozes, van wie de Here Zelf verklaarde, dat hij getrouw was in heel zijn huis, hij had een nauwer contact met God. Met hem sprak God van aangezicht tot aangezicht." *–Patriarchen en Profeten, blz. 348.*

B. Hoe toonde de Heer Zijn ongenoegen en hoe werd Mirjams straf verlicht, toen Mozes voor haar pleitte? Numeri 12:10-16.

"Afgunst is een van de meest satanische trekken, die in het menselijk hart kunnen opkomen en heeft uiterst nadelige gevolgen. De wijze man zegt: 'Gramschap is wreed en toorn is overstelpend, maar wie zal voor jaloersheid bestaan?' (Spreuken 27:4) …

Men moet kwaadspreken jegens anderen of oordelen over de drijfveren of daden van anderen niet licht achten…

We moeten hen eren, die door God geëerd worden. Het oordeel, waardoor Mirjam getroffen werd, moet een bestraffing zijn voor allen, die aan afgunst toegeven en die morren tegen hen, op wie God de last van Zijn werk heeft gelegd." *–Patriarchen en Profeten, blz. 348-349.*

Vrijdag — Terugblik — 1 mei

1. Hoe leidde God Zijn volk tijdens hun reizen? Hoe leidt Hij ons nu?
2. Waarom was het zo zondig voor de Israëlieten om te klagen over, hoe Mozes hen leidde?
3. Waarom wil God, dat wij nu een eenvoudig, vegetarisch dieet volgen?
4. Welke zegeningen komen voort uit het zelf-verloochenen van de eetlust?
5. Hoe zijn wij soms afgunstig op eenzelfde manier op Mirjam?

DE OPSTAND TE KADES

"Doch Mijn knecht Kaleb, omdat een andere geest met hem geweest is, en hij volhard heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot het land, waarin hij gekomen was, en zijn zaad zal het erfelijk bezitten" (Numeri 14:24).

"De Here beloofde, dat Hij Israël niet aanstonds zou uitroeien; maar vanwege hun ongeloof en lafhartigheid kon Hij Zijn macht niet tonen in het verdelgen van hun vijanden. Daarom gaf Hij in Zijn barmhartigheid hun bevel, als de enig veilige weg, terug te keren naar de Rode Zee." *–Patriarchen en Profeten, blz. 354.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 350-357.*

Zondag — 3 mei

1. Verspieders gezonden in Kanaän

A. Met welk doel werden verspieders uit Kades in het land Kanaän gestuurd? Wiens idee was het eigenlijk, dat de verspieders het land Kanaän binnengingen? Numeri 13:1-3; 17-20; Deuteronomium 1:20-25.

B. Na hoeveel dagen keerden de verspieders terug naar Kades, en welke zichtbare tekenen van de vruchtbaarheid van het land brachten zij mee? Numeri 13:21-26.

"Ze gingen heen en verkenden heel het land van het zuiden uit tot aan de noordelijke grenzen. Na een afwezigheid van veertig dagen keerden ze terug. Het volk Israël koesterde hoge verwachtingen en zag vol belangstelling uit naar hun terugkeer. Het nieuws van hun aankomst ging van stam tot stam en werd met blijdschap begroet. Het volk snelde de verspieders tegemoet, die heelhuids aan de gevaren van deze onderneming ontkomen waren. De verspieders hadden monsters meegebracht van de vruchten, die de vruchtbaarheid van de bodem lieten zien." *–Patriarchen en Profeten, blz. 350.*

2. De verslagen van de verspieders

A. Welk verslag brachten tien van de verspieders? Numeri 13:27-29, 31-33.

"Ze (de tien verspieders) hadden zich voorgenomen elke poging om in het bezit van Kanaän te komen, te weerstaan. Ze verdraaiden de waarheid ten einde hun noodlottige invloed te doen gelden…

Maar als mensen zich overgeven aan ongeloof, stellen ze zich onder de invloed van Satan, en niemand kan voorspellen tot welke uitersten dit kan leiden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 352.*

B. Wat was het antwoord van Kaleb en Jozua? Numeri 13:30; 14:6-9. Wat is nu één van onze grootste behoeften?

"In de verschillende perioden van de geschiedenis van ons werk is er dringend behoefte geweest aan Kalebs. Nu hebben wij mannen nodig, die absoluut trouw zijn, die de Heere volkomen volgen, mannen die niet zwijgen, als ze moeten spreken, die absoluut trouw zijn aan hun beginselen, die geen behoefte hebben aan vertoon, maar ootmoedig wandelen met God, geduldige, vriendelijke, voorkomende mannen, waarop men kan rekenen; mannen die begrijpen, dat echt bidden wil zeggen, geloof te beoefenen en werken te tonen, die tot eer van God en tot welzijn van Zijn volk zijn." *–Bijbelkommentaar, blz. 56.*

C. Hoe ontving het volk de tegenstrijdige verslagen van de verspieders? Numeri 14:1-4, 10.

"Hoop en moed maakten plaats voor lafhartige wanhoop, toen de verspieders tot uitdrukking brachten, wat er leefde in hun ongelovige harten, die vol waren met ontmoediging. Hun ongeloof wierp een sombere schaduw over de vergadering, en de grote kracht van God, die zo vaak ten behoeve van het uitverkoren volk was geopenbaard, werd vergeten. Het volk gunde zich niet de tijd om na te denken; ze dachten er niet aan, dat Hij, die hen tot dusver had geleid, hen voorzeker het land zou geven; ze haalden zich niet voor de geest, hoe wonderlijk God hen had verlost van hun verdrukkers en een weg had gebaand door de zee, terwijl Hij het achtervolgende leger van Farao had verdelgd…

Opstand en muiterij volgden spoedig; want Satan had de leiding, en het volk scheen van zijn zinnen beroofd." *–Patriarchen en Profeten, blz. 351, 352.*

3. Het volk moppert

A. Hoe reageerden Mozes en Aäron, toen zij zagen, dat het volk het lafhartige verslag had aanvaard en opstandig werd? Numeri 14:5.

"In droefheid en vernedering 'wierpen Mozes en Aäron zich op hun aangezicht ten aanschouwen van de gehele gemeente van de vergadering der Israëlieten', daar ze niet wisten, wat te doen om hen te weerhouden van het volvoeren van hun overhaaste en hartstochtelijke plannen. Kaleb en Jozua trachtten het tumult tot zwijgen te brengen. Met gescheurde kleren als teken van rouw en verontwaardiging haastten ze zich te midden van het volk, en hun luide stemmen werden gehoord boven het rumoer van geklaag en opstandig geween: 'Het land, dat wij doorgetrokken zijn om het te verspieden, dat land is buitengewoon goed. Indien de Here welgevallen aan ons heeft, dan zal Hij ons in dit land brengen en het ons geven, een land, dat vloeit van melk en honing. Alleen, weest dan niet opstandig tegen de Here, en gij, vreest het volk van het land niet, want zij zijn ons tot spijs, hun schaduw is van hen geweken, en de Here is met ons; vreest hen niet'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 352-353.*

B. Hoe kwam de Heer op dit cruciale moment tussenbeide en wat zei Hij? Numeri 14:10-12.

"De ontrouwe verspieders brachten luidde aanklachten in tegen Kaleb en Jozua, en de kreet werd gehoord om hen te stenigen. De krankzinnige menigte greep stenen om deze getrouwe mannen te doden. Met woest getier renden ze voorwaarts, toen plotseling de stenen uit hun handen vielen, een stilte over hen viel, en ze van schrik beefden. God was tussenbeide gekomen om hun moordplannen te verhinderen. De heerlijkheid van Zijn tegenwoordigheid verlichtte als een vlammend licht de tabernakel. Heel het volk zag het teken van God. Iemand, die machtiger was dan zij, had Zich geopenbaard, en niemand durfde langer te volharden in zijn opstand. De verspieders, die een kwaad verslag hadden gebracht, krompen verschrikt ineen en slopen ademloos naar hun tenten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 353.*

C. Welke reden gaf Mozes de Heer om het volk Israël te vergeven en te sparen, toen Mozes de Heer smeekte? Numeri 14:13-19.

4. De mopperaars worden gestraft

A. Welk vonnis sprak de Heer uit over de mopperaars en rebellen? Numeri 14:22-23, 29-33.

"In hun opstand had het volk uitgeroepen: 'Och, waren wij in deze woestijn gestorven!' Nu zou dit gebed worden verhoord…

Zoals de verspieders veertig dagen op verkenning waren geweest, zou het leger van Israël veertig jaar in de woestijn omzwerven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 354.*

B. Hoe strafte God de tien verspieders, die het slechte verslag gaven? Numeri 14:36-37.

"Toen Mozes Gods besluit aan het volk bekendmaakte, veranderde hun woede in droefheid. Ze wisten, dat hun straf gerechtvaardigd was. De tien ontrouwe verspieders werden door Gods plaag getroffen en stierven voor hun ogen; en in hun lot las het volk zijn eigen vonnis." *–Patriarchen en Profeten, blz. 354.*

C. Welke zonde van veronderstelling begingen de mopperaars de volgende dag en met welke gevolgen? Numeri 14:39-45.

"Ten slotte gedwongen om het op te geven, keerden de overlevenden terug en weenden voor het aangezicht des Heren; 'maar de Here luisterde niet' naar hun stem (Deuteronomium 1:45). Door deze duidelijke overwinning werden de vijanden van Israël, die vol angst en beven de komst van dat machtige leger hadden afgewacht, vervuld met vertrouwen om hen te weerstaan. Alle berichten, die ze gehoord hadden betreffende de wonderbare dingen, die God voor Zijn volk had gedaan, beschouwden ze als onjuist, en ze meenden, dat er geen reden was om te vrezen. Die eerste nederlaag van Israël, die de Kanaänieten vervulde met moed en vastbeslotenheid, had de moeilijkheden van de verovering sterk vergroot. Voor Israël bleef niets anders over dan zich terug te trekken voor hun overwinnende vijanden, en de wijk te nemen naar de woestijn, in het besef dat deze het graf voor de gehele generatie zou zijn." *–Patriarchen en Profeten, blz. 357.*

5. Niet voldoen aan goddelijk berouw

A. Wat voor berouw leidt tot verlossing? 2 Korinthe 7:10. Wat ontbrak aan het berouw van de Israëlieten?

"Nu schenen ze (het volk) oprecht berouw te hebben van hun zondig gedrag; maar ze treurden meer over de gevolgen van hun verkeerde handwijze dan over hun ondankbaarheid en ongehoorzaamheid. Toen ze zagen, dat God niet op Zijn besluit terugkwam, werden ze weer eigenzinnig en ze zeiden, dat ze niet naar de woestijn wilden terugkeren. Toen Hij hun beval zich af te wenden van het land hunner vijanden, stelde God hun schijnbare onderwerping op de proef, en nu bleek, dat deze onderwerping niet oprecht was… Hun harten waren niet veranderd, en er was weinig voor nodig om een verontschuldiging te vinden voor een soortgelijke opstand…

Als ze over hun zonden getreurd hadden, toen deze hen werden voorgehouden, zou dit vonnis niet zijn uitgesproken; maar ze treurden over het vonnis; hun verdriet was niet vanwege berouw, en kon het vonnis niet ongedaan maken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 354-355.*

B. Wat hoort bij echt berouw? Handelingen 3:19.

"Om vergeving te ontvangen moet de zondaar berouw tonen jegens God, wiens wet is overtreden, en geloof in Christus, Zijn verzoenend offer. Zonder oprecht berouw kan er geen echte bekering zijn." *–The Spirit of Prophecy 4, blz. 298.*

Vrijdag — Terugblik — 8 mei

1. Wat werd getoond door het feit, dat het volk graag verspieders wilden sturen om het land te inspecteren?
2. Hoe beïnvloedde ongeloof de tien verspieders en de gemeente als geheel? Hoe kunnen wij hetzelfde ongeloof tonen?
3. Hoe probeert een echte leider het werk van klagers tegen te gaan?
4. Zou u, zoals God, u op uw woord nemen, als u in haast spreekt?
5. Als ik echt spijt heb van mijn zonden, waar zal dit dan toe leiden in mijn eigen leven?

DE OPSTAND VAN KORACH, DATHAN EN ABIRAM

"En zij (Korach, Dathan en Abiram) stonden op voor het aangezicht van Mozes, alsmede tweehonderd vijftig mannen uit de kinderen Israëls, oversten van de vergadering, de geroepenen der samenkomst, mannen van naam" (Numeri 16:2).

"De vroegere opstanden waren vaak niet meer dan een volksoploop geweest, als resultaat van de opwinding van de menigte, maar nu werd een complot gesmeed met als doel het omverwerpen van het gezag der leiders, die God had aangesteld." *–Patriarchen en Profeten, blz. 358.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 358-368.*

Zondag 10 mei

1. Een samenzwering

A. Welke samenzwering ontstond onder de Israëlieten, terwijl zij zich opwonden over het besluit van de Heer, dat zij veertig jaar door de woestijn moesten ronddwalen? Wie waren de belangrijkste samenzweerders? Numeri 16:1-3.

B. Welke test stelde Mozes voor aan de samenzweerders om de goddelijke oproep te bewijzen? Numeri 16:4-7, 16-18. Waarom waren de mensen geneigd om met de rebellen te sympathiseren?

"Zij, die ongelijk hebben en straf verdienen, horen niets liever dan blijken van medeleven en eerbewijs." *–Patriarchen en Profeten, blz. 360.*

"De mensen dachten dat, als Korach hen kon leiden en aanmoedigen en bij hun rechtvaardige daden zou blijven stilstaan, zouden zij, in plaats van hen aan hun mislukkingen te herinneren, een zeer vredige, voorspoedige reis hebben, en hij zou hen zonder twijfel leiden, niet heen en weer in de woestijn, maar in het beloofde land. Zij zeiden, dat het Mozes was, die hun had verteld, dat zij het land niet konden ingaan, en dat de Heer het niet zo had gezegd." *–Spiritual Gifts 4A, blz. 31.*

2. Oproepen en waarschuwingen van Mozes

A. Hoe probeerde Mozes te redeneren met de belangrijkste rebellen, en van wat beschuldigden zij hem? Numeri 16:8-15.

"Datan en Abiram hadden zich niet zo hardnekkig verzet als Korach; en Mozes, die hoopte, dat ze nog niet volkomen verdorven waren door de samenzwering, riep hen op om voor hem te verschijnen, zodat ze hun klachten tegen hem zouden kunnen inbrengen. Maar ze wilden niet komen, en weigerden zo onbeschaamd zijn gezag te erkennen…

Zo pasten ze de beschrijving van de Here aangaande het beloofde land toe op het land van hun dienstbaarheid. Ze beschuldigden Mozes, dat hij zich voordeed als iemand, die handelt onder goddelijke leiding, om daardoor zijn eigen gezag te handhaven…

Duidelijk bleek, dat het volk achter de ontevredenen stond; maar Mozes deed geen poging zich te rechtvaardigen. Plechtig beriep hij zich in de tegenwoordigheid van de vergadering op God als Getuige van de zuiverheid van zijn bedoelingen en de oprechtheid van zijn gedrag, en smeekte Hem als zijn Rechter op te treden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 362.*

B. Welke inspanningen leverden Mozes en Aäron om de vergadering van vernietiging te redden? Numeri 16:22-30. Wat was het gevolg van hun inspanningen?

"Ze (Mozes en Aäron) vielen op hun aangezicht, met de bede: 'O God, God der geesten van alle levende schepselen, als één man zondigt, zult Gij dan tegen de gehele vergadering toornen?'

Korach had zich van de vergadering gescheiden om zich bij Datan en Abiram te voegen, toen Mozes en de zeventig oudsten uitgingen om de mannen, die geweigerd hadden bij hem te komen, voor de laatste maal te waarschuwen. De menigte volgde, en eer Mozes zijn boodschap overbracht, verzocht hij op Gods bevel het volk: 'Wijkt toch van de tenten dezer goddeloze mannen en raakt niets aan, dat hun toebehoort, opdat gij niet door al hun zonden wordt weggeraapt'. Aan deze waarschuwing werd gehoor gegeven, want allen hadden een voorgevoel van een naderend oordeel. De voornaamste opstandelingen zagen zich verlaten door hen, die ze misleid hadden, maar ze bleven even hardnekkig. Met hun gezinnen stonden ze voor hun tenten, alsof ze Gods waarschuwing uitdaagden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 363.*

3. De opstandelingen bestraft

A. Welk lot overkwam de rebellen? Numeri 16:31-35.

"De ogen van heel Israël waren op Mozes gericht, terwijl ze vol angst het gebeuren afwachtten. Toen hij zweeg, opende de aarde zich, en de opstandelingen werden levend begraven met alles wat hun toebehoorde, en ze kwamen om te midden der vergadering. Het volk vluchtte, daar het zich schuldig voelde aan dezelfde zonde.

Maar aan het oordeel was nog geen einde gekomen. Vuur uit de wolk verteerde de tweehonderd vijftig vorsten, die wierook geofferd hadden. Deze mannen, die niet tot de aanstokers van de opstand behoorden, werden niet gelijktijdig met de voornaamste samenzweerders gestraft. Ze mochten hun einde aanschouwen, en kregen de gelegenheid zicht te keren; maar ze kozen de zijde van de opstandelingen, en deelden in hun lot." – *Patriarchen en Profeten, blz. 363.*

B. Hoe weten wij, dat God niet onzorgvuldig straft? Wie werd gespaard? Deuteronomium 24:16; Numeri 26:9-11; 1 Kronieken 9:19. Welke lessen kunnen wij hiervan leren?

"De kinderen werden niet veroordeeld voor de zonden van hun ouders; maar wanneer de kinderen met de kennis van al het licht, dat aan hun ouders werd geschonken, ook het licht, dat zijzelf nog hadden verkregen, zouden verwerpen, werden ze medeschuldig aan de overtredingen van de ouders en maakten ze de maat van hun ongerechtigheid vol." *–De Grote Strijd, blz. 26.*

"Toen Mozes Israël bad om de komende ondergang te ontvlieden, had Gods oordeel nog afgewend kunnen worden, wanneer Korach en de zijnen berouw hadden getoond en vergiffenis hadden gezocht. Maar hun halsstarrigheid bezegelde hun ondergang…

Toch maakte God in Zijn grote lankmoedigheid onderscheid tussen de leiders van de opstand en hen, die zich lieten meeslepen. Het volk, dat zich had laten verleiden, kreeg gelegenheid zich te bekeren. Het had overvloedige bewijzen gekregen van hun ongelijk en van het feit, dat Mozes in het gelijk stond. De duidelijke manifestatie van Gods macht had alle twijfel verdreven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 363-364.*

C. Welk gebruik werd gemaakt van de wierookvaten van de opstandelingen? Met welk doel? Numeri 16:36-40.

4. Het volk wordt gestraft

A. Welke koers volgden zij de volgende dag tegenover Mozes en Aäron, ondanks de bewijzen, die aan de vergadering waren gegeven? Numeri 16:41.

"Men kan God nauwelijks een grotere beledeging aandoen dan de werktuigen te minachten en te verwerpen, die Hij voor hun zaligheid had willen gebruiken. Niet alleen dit hadden de Israëlieten gedaan, ze waren ook van plan geweest Mozes en Aäron te doden. Toch beseften ze niet de noodzaak om bij God vergiffenis te zoeken voor deze grote zonde. Die nacht van onderzoek werd niet doorgebracht in berouw en schuldbelijdenis, maar in het bedenken van wegen om weerstand te bieden aan de bewijzen, dat ze de voornaamste van alle zondaars waren. Nog steeds haatten ze de mannen, die door God waren aangesteld, en ze besloten zich te verzetten tegen hun gezag. Satan stond gereed hun oordeel te misbruiken en hen geblinddoekt naar de ondergang te leiden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 364.*

B. Op welke manier kwam de Heer opnieuw tussenbeide met een zware straf, en wat deden Mozes en Aäron om het oordeel af te wenden? Numeri 16:44-49.

"Zelfs nadat God Zijn hand uitstrekte, de aarde de boosdoeners verzwolg en het volk ontzet naar hun tenten vluchtte, was hun opstand niet genezen. De diepte van hun ontevredenheid kwam tot uiting, zelfs onder Gods oordelen. De dag na de vernietiging van Korach, Dathan en Abiram en hun metgezellen kwam het volk bij Mozes en Aäron met de woorden: 'Gij hebt het volk des Heren gedood.' Om deze valse beschuldiging tegen Gods dienstknechten werden nog eens duizenden gedood, want in hen leefde zonde, zelfverheffing en aanmatigende boosheid." *–Bijbelkommentaar, blz. 57.*

"Mozes voelde zich niet schuldig en daarom was hij niet bevreesd, en haastte hij zich niet weg om de vergadering te laten omkomen. Mozes toefde, en openbaarde in deze hachelijke crisis de belangstelling van de ware herder voor de kudde, die aan zijn zorg is toevertrouwd. Hij smeekte, dat Gods toorn het volk, dat Hij gekozen had, niet volledig zou vernietigen. Door zijn tussenkomst hield hij de arm der wrake tegen, zodat niet een eind werd gemaakt aan het ongehoorzame, opstandige Israël…

Terwijl de rook van de wierook opsteeg, bad Mozes in de tabernakel tot God en werd de plaag een halt toegeroepen; maar veertienduizend Israëlieten lagen dood, als teken van de schuld van hun morren en opstand." *–Patriarchen en Profeten, blz. 365.*

5. Een getuigenis tegen rebellie

A. Welke test regelde de kwestie van het priesterschap voor altijd, en waar werd Aärons staf bewaard als een getuige? Numeri 17:1-11.

_____

_____

"Alle opmerkelijke veranderingen in de staf vonden in één nacht plaats, om hen te overtuigen, dat God duidelijk onderscheid had gemaakt tussen Aäron en de rest van de kinderen Israëls." *–Bijbelkommentaar, blz. 59.*

B. Welke waarschuwing komt tot ons van die grote opstand? 1 Korinthe 10:10-11.

_____

_____

_____

"Bestaan ook nu niet de zonden, die de oorzaak waren van de ondergang van Korach? Trots en eerzucht zijn alom verbreid; en waar ze gekoesterd worden, openen ze de weg tot nijd, en een streven naar macht; de ziel wordt vervreemd van God, en onbewust raakt ze in de macht van Satan.

Evenals Korach en zijn metgezellen zijn er velen, zelfs onder de belijdende christenen, die plannen maken en werken voor zelfverheffing, om zo de sympathie en steun te krijgen van anderen, zodat ze zelfs bereid zijn de waarheid te verdraaien, en de dienstknechten des Heren in een onjuist daglicht te plaatsen, en hen beschuldigen van de laaghartige en zelfzuchtige motieven, die in hun eigen hart leven. Door hardnekkig vast te houden aan deze leugens, al zijn deze in strijd met elk bewijs, komen ze ten slotte ertoe deze als waar te geloven. Terwijl ze trachten het vertrouwen te vernietigen in mannen, die door God zijn gekozen, menen ze werkelijk, dat ze een goed werk doen en Gods wil volbrengen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 366.*

Vrijdag — Terugblik — 15 mei

1. Welke houding is aangenaam voor het natuurlijke hart, als wij verkeerd doen?
2. Wat was belangrijk voor hun gezinnen, die naast hen stonden, toen Dathan en Abiram weigerden te komen praten met Mozes?
3. Welke les kunnen wij leren van Gods handelen met de kinderen van Korach?
4. Wat was het antwoord van het volk na de vernietiging van Korach, Dathan, Abiram en hun bondgenoten? Waarom is deze houding zo gevaarlijk?
5. Welke gekoesterde houding lag ten grondslag aan de opstand tegen God?

ZWERVEN DOOR DE WOESTIJN

"En gij zult gedenken aan al de weg, die u de Heere, uw God, deze veertig jaren in de woestijn geleid heeft; opdat Hij u verootmoedige, om u te beproeven, om te weten, wat in uw hart was, of gij Zijn geboden zoudt houden, of niet" (Deuteronomium 8:2).

"Het omzwerven in de woestijn diende niet alleen als een oordeel over de opstandelingen en mopperaars, maar moest ook dienen als onderricht voor het opkomend geslacht, om hen voor te bereiden op hun intocht in het beloofde land." *–Patriarchen en Profeten, blz. 370.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 369-373.*

Zondag — 17 mei

1. Een uitgestelde toegang tot het beloofde land

A. Hoe lang dwaalden de kinderen van Israël in de woestijn, voordat zij terugkwamen bij Kades en de beek Zered overstaken? Deuteronomium 2:14. Waarom duurde het zo lang?

_____

_____

_____

"God gaf duidelijke bewijzen, dat Hij in de hemel overheerst, en opstand werd met de dood gestraft. Slechts twee van hen, die als volwassenen Egypte verlieten, hebben het beloofde land gezien. De zwerftochten van het volk werden verlengd, tot de overigen in de woestijn waren begraven." *–Bijbelkommentaar, blz. 56.*

"Als Israël had geluisterd naar de aanwijzingen, die Mozes hun gaf, zou geen van hen, die uit Egypte op reis waren gegaan, in de woestijn aan ziekte of dood ten prooi zijn gevallen. Ze hadden een veilige Gids. Christus Zelf had beloofd hen veilig naar het beloofde land te brengen, als ze Zijn leiding wilden volgen. Deze talrijke menigte van meer dan een miljoen mensen stond onder Zijn rechtstreeks gezag. Ze vormden Zijn familie. Hij stelde belang in ieder van hen." *–Bijbelkommentaar, blz. 63.*

2. God treft voorzieningen en geeft aanwijzingen

A. Welke bewijzen hebben wij van Gods zorg voor Zijn volk tijdens hun zwerftochten in de woestijn? Nehemia 9:19-21; Psalm 105:37.

B. Hoe was de woestijntocht een boetedoening voor de komende generatie? Deuteronomium 8:2-3.

"God stond deze eenzame reizen door de woestijn toe, zodat Zijn volk een ervaring zou kunnen opdoen in het verdragen van ontberingen, en dat zij, wanneer zij in gevaar waren, zouden weten, dat er alleen verlichting en bevrijding in God was. Zo kunnen zij leren God te kennen en te vertrouwen, en Hem te dienen met een levend geloof." –*Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 409.*

"Terwijl de Israëlieten door de woestijn trokken, werden hun vele kostelijke lessen gegeven door middel van het lied… De geboden, gegeven op de Sinaï, vol van beloften van Gods gunst en verhalen van Zijn wonderlijke werken ten aanzien van hun verlossing, werden op goddelijk bevel op muziek gezet, terwijl de Israëlieten op de maat marcheerden, wanneer zij eensgezind de lofzangen zongen.

Zo werden hun gedachten afgeleid van de beproevingen en moeilijkheden van de reis, de rusteloze, woelige geest werd gekalmeerd, de beginselen der waarheid werden in het geheugen vastgelegd en het geloof versterkt." –*Karaktervorming, blz. 38-39.*

C. Wat was de belangrijkste reden, waarom veel Israëlieten niet in staat waren het Beloofde Land binnen te gaan? Hoe kunnen wij voorkomen, dat wij in dezelfde zonde vallen? Hebreeën 3:7-14.

"Het was niet Gods bedoeling, dat de Israëlieten veertig jaar in de woestijn zouden rondzwerven… Het was ook niet Gods bedoeling, dat de wederkomst van Christus zo lang zou worden vertraagd en dat Zijn volk nog zoveel jaren in deze wereld van zonde en leed zou blijven. Maar hun ongeloof maakte scheiding tussen hen en God. Toen zij weigerden het werk te doen, dat Hij hun had opgedragen, werden anderen geroepen om de boodschap te verkondigen. In Zijn barmhartigheid voor de wereld vertraagt Jezus Zijn komst, want Hij wil zondaren een kans geven de waarschuwing te horen om in Hem een schuilplaats te vinden, voordat Gods toorn wordt uitgestort." –*De Grote Strijd, blz. 425.*

3. De invloed van de niet bekeerden

A. Welke klasse mensen bleken vaak onruststokers te zijn? Numeri 11:4.

"De gemengde menigte, die met de Israëlieten uit Egypte was getrokken, vormde een bron van gedurige verleiding en moeilijkheden. Ze gaven voor, dat ze hun afgoderij de rug hadden toegekeerd om de ware God te dienen; maar het onderwijs, dat ze in hun jeugd hadden genoten, had hun gewoonten en hun karakter gevormd, en ze waren door hun afgoderij min of meer bedorven, zodat ze geen ontzag hadden voor God. Vaak waren zij het, die moeilijkheden veroorzaakten, en hun afgodische gebruiken en hun morren tegen God werkten verderfelijk op de vergadering." –*Patriarchen en Profeten, blz. 371.*

B. Wat was Gods gebod met betrekking tot het zich verenigen met ongelovigen? Deuteronomium 7:3-4; 2 Korinthe 6:14. Hoe is dit nu?

"Ze (de Israëlieten) kregen de waarschuwing geen omgang te hebben met afgodendienaars, geen huwelijken met hen af te sluiten of op andere wijzen zich in gevaar te begeven om door hun gruwelen te worden aangetast en verdorven. Ze kregen de raad zelfs de schijn van het kwaad te vermijden, om niet met de zonde te spelen, want dat was de zekerste weg om onder te gaan in zonde en vernietiging." –*Bijbelkommentaar, blz. 81.*

"God verbood ten strengste aan Zijn oude volk zich te vermengen met andere volken… Maar de heidenen verkeerden in een gunstiger positie dan de verstokten van deze tijd, die, het licht der waarheid hebbende, nochtans volhardend weigeren, dat aan te nemen." –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 600.*

C. Wat is altijd het gevolg van nauw verbonden te zijn met de niet bekeerden? 1 Korinthe 15:33-34.

"Het is verkeerd voor christenen om te gaan met hen, van wie de moraal lichtzinnig is. Een innige, dagelijkse omgang, die tijd in beslag neemt zonder in enige mate bij te dragen aan de kracht van het intellect of de moraal, is gevaarlijk. Als de morele atmosfeer rondom personen niet zuiver en geheiligd is, maar besmet is met verdorvenheid, zullen zij, die deze atmosfeer inademen, ontdekken, dat het bijna onbewust werkt op het verstand en het hart om te vergiftigen en te vernietigen. –*Testimonies 3, blz. 125.*

4.Minachting voor goddelijke gezag

A. Hoe werd minachting voor goddelijk gezag en overtreding van het derde gebod bestraft? Leviticus 24:10-16, 23.

"Bij een zekere gelegenheid verliet de zoon van een Israëlitische vrouw en een Egyptenaar, iemand van de gemengde menigte, die met Israël was opgetrokken uit Egypte, het deel van de legerplaats, die hem was aangewezen, en ging naar het deel van de Israëlieten, terwijl hij aanspraak maakte op het recht daar zijn tent te plaatsen. Gods wet had dit verboden, omdat de nakomelingen van de Egyptenaren tot in het derde geslacht buiten de vergadering moesten worden gehouden. Er ontstond twist tussen hem en een Israëliet, en de rechters beslisten in het nadeel van de overtreder.

Woedend over deze beslissing vervloekte hij de rechter, en opgewonden lasterde hij de naam van God… God zelf sprak het vonnis uit; op Zijn bevel moest de lasteraar buiten de legerplaats worden gebracht om daar gestenigd te worden. Zij, die getuigen van deze zonde waren geweest, moesten hun handen op zijn hoofd leggen, en op deze wijze plechtig de waarheid betuigen van de aanklacht, die tegen hem was ingebracht. Toen wierpen zij de eerste stenen, en het volk, dat daarbij aanwezig was, hielp daarna bij de voltrekking van het vonnis." *–Patriarchen en Profeten, blz. 370-371.*

B. Waarom was de straf voor deze overtreding zo zwaar? Exodus 20:7.

"Er zijn mensen, die Gods liefde en gerechtigheid in twijfel trekken, omdat Hij zulk een zware straf toepast op woorden, die in drift gesproken worden. Maar zowel liefde als gerechtigheid eisen, dat alle lasteringen tegen God als een zware zonde gezien zullen worden. De straf voor de eerste overtreder moest dienen als een waarschuwing voor anderen, dat men eerbied moet hebben voor Gods naam. Als de zonde van deze man niet was bestraft, zouden anderen erdoor ontaard zijn geworden; en als gevolg zouden vele mensenlevens eenmaal daardoor opgeofferd zijn geworden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 371.*

C. Hoe tonen wij tegenwoordig soms minachting voor Gods gezag? Richteren 17:6.

"De zonde dezer eeuw is de minachting voor Gods uitdrukkelijke geboden." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 425.*

5. Kies gehoorzaamheid in plaats daarvan

A. Waarom eiste de Heer gehoorzaamheid van zijn oude volk? Deuteronomium 6:1-2, 24-25. Waar komt echte gehoorzaamheid vandaan? Deuteronomium 6:5-6.

"Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte met Zijn hart. En indien wij daarin toestemmen, zal Hij Zich zó vereenzelvigen met onze gedachten en bedoelingen, zó onze harten en gedachten vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij, wanneer wij Hem gehoorzamen, slechts datgene zullen doen, waartoe wij worden gedrongen. De gezuiverde en geheiligde wil zal zijn hoogste vreugde vinden in het dienen van God. Wanneer we God kennen, zoals we het voorrecht hebben Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door het naar waarde schatten van het karakter van Christus, door gemeenschap met God, zal de zonde door ons worden gehaat." *–De Wens der Eeuwen, blz. 585.*

B. Waar moeten wij beginnen om gehoorzaamheid te onderwijzen en waarom? Deuteronomium 6:7-9.

"Vanaf hun vroegste leven moeten kinderen geleerd worden om hun ouders te gehoorzamen, om hun woord te respecteren en hun gezag te eerbiedigen…

In het eerbiedigen en gehoorzamen van hun ouders leren zij hun hemelse Vader te eerbiedigen en te gehoorzamen." *–Hoe Leid Ik Mijn Kind, blz. 93, 95.*

"Zorgt, dat de jeugd en de kleine kinderen geleerd worden voor zichzelf dat koninklijke kleed te kiezen, dat geweven is op de hemelse weefgetouwen, het 'fijne linnen, rein en wit' (Openbaring 19:8), dat alle heiligen van de aarde zullen dragen. Dit kleed, Christus' eigen vlekkeloze karakter, wordt vrij aangeboden aan elk menselijk wezen. Maar allen, die het ontvangen, zullen het hier ontvangen en dragen.

Zorgt, dat de kinderen wordt geleerd, dat wanneer zij hun geest openen voor reine, liefhebbende gedachten en liefdevolle hulpvaardige daden verrichten, zij zichzelf kleden met Zijn mooi karakterkleed." *–Hoe Leid Ik Mijn Kind, blz. 220-221.*

Vrijdag — Terugblik — 22 mei

1. Hadden de Israëlieten Mozes gehoorzaamd, wat zou er dan met hen gebeurd zijn?
2. Welke rol speelde zingen in de woestijnreis?
3. Wat moet ons enige doel zijn in het omgaan met ongelovigen?
4. Hoe kunnen wij nu Gods naam eerbiedigen?
5. Hoe kunnen wij onszelf dagelijks kleden met het karakter van Christus?

DE GESLAGEN ROTS

“Derhalve zeide de Heere tot Mozes en tot Aäron: Omdat gij Mij niet geloofd hebt, dat gij Mij heiligdet voor de ogen der kinderen van Israël, daarom zult gij deze gemeente niet inbrengen in het land, dat Ik hun gegeven heb” (Numeri 20:12).

“Om voor altijd bij de Israëlieten de gedachte weg te nemen, dat ze door een mens waren geleid, vond God het nodig, dat hun leider stierf, eer ze het land Kanaän konden binnengaan.” *–Bijbelkommentaar, blz. 60.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 374-382.*

Zondag 24 mei

1. God voorziet in alle behoeften

A. Hoe werden de Israëlieten van water voorzien tijdens hun woestijnzwerftochten? Psalm 105:41; Jesaja 48:21.

“Uit de geslagen rotssteen te Horeb stroomde het eerste levende water, waarmee Israël in de woestijn zijn dorst leste. Tijdens al hun omzwervingen kregen ze door een wonder van goddelijke barmhartigheid water, als ze dit nodig hadden. Het water stroomde hen echter niet van Horeb af achterna. Wanneer ze tijdens hun reizen water nodig hadden, stroomde het uit de kloven in de rotsen bij hun legerplaats.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 374.*

B. Wie was de bron van al hun tijdelijke en ook hun geestelijke zegeningen? 1 Korinthe 10:4.

“Hij (Christus) is de bron van alle macht, de gever van alle tijdelijke en geestelijke zegeningen. Hij gebruikt menselijke wezens als medewerkers, en geeft hun een deel om met Hem te handelen, als Zijn helpende hand. Wij moeten van Hem ontvangen, niet hamsteren voor eigen genoegen, maar om aan anderen uit te delen.” *–The Review and Herald, 4 april 1907.*

2. Het geloof van de beproefde mensen

A. Welke geloofstest had het volk van God, toen zij weer in Kades kwamen, en wat was hun reactie? Numeri 20:1-5.

“Kort voordat het leger der Hebreeën Kades bereikte, droogde de levende stroom op, die gedurende zovele jaren langs hun legerplaats gevloeid had. Het was Gods bedoeling Zijn volk opnieuw op de proef te stellen. Hij wilde weten of ze Zijn voorzienigheid vertrouwden of wel het ongeloof van hun vaderen navolgden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 376.*

“Eer God hun toestand het land Kanaän binnen te gaan, moesten ze tonen, dat ze Zijn belofte geloofden. Het water droogde op, eer ze Edom bereikt hadden. Hier lag voor hen de kans om gedurende korte tijd te wandelen door geloof, en niet door aanschouwen. Maar de eerste beproeving openbaarde dezelfde opstandige, ondankbare geest, die hun vaderen hadden getoond. Zodra de roep om water in hun legerplaats werd vernomen, vergaten ze de hand, die in al die jaren in hun behoefte had voorzien, en in plaats van zich tot God te wenden om hulp, morden ze tegen Hem.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 377.*

B. Wat deden Mozes en Aäron, toen zij de klachten van het volk hoorden? Numeri 20:6.

C. Op wat werden Mozes en Aäron gewezen om aan de behoeften van het volk te voldoen? Numeri 20:7-8. Welke verkeerde gedachte, nog steeds gekoesterd door het volk, probeerde de Heer te verbeteren?

“Tijdens al hun zwerftochten waren de kinderen Israëls geneigd om aan Mozes het speciale werk van God toe te schrijven, alsook de machtige wonderen, die gedaan waren om hen te bevrijden van Egyptische slavernij. Ze beschuldigden Mozes, dat hij hen uit het land Egypte had geleid. Het was waar, dat God Zich op wonderbare wijze had geopenbaard. Hij had hem in het bijzonder begunstigd met Zijn tegenwoordigheid. Aan hem had God Zijn uitnemende heerlijkheid geopenbaard. Op de berg had Hij hem heel dicht in Zijn nabijheid gebracht en met hem gesproken, zoals een man spreekt met zijn vriend. Maar de Heere had telkens weer het bewijs gegeven, dat Hijzelf voor hun bevrijding werkte.” *–Bijbelkommentaar, blz. 59.*

3. Mozes en Aäron falen

A. Hoe onteerde Mozes God, toen hij de mensen toesprak? Numeri 20:9-11.

"Door zijn overhaaste daad ontnam Mozes de kracht aan de les, die God het volk had willen leren. De rots, die een beeld was van Christus, was eenmaal geslagen, zoals Christus eenmaal opgeofferd zou worden. De tweede maal moest slechts tot de rots gesproken worden, evenals wij slechts om zegeningen behoeven te vragen in de naam van Jezus. Doordat de rots voor de tweede maal werd geslagen, ging dit prachtig beeld van Christus verloren.

Meer nog, Mozes en Aäron hadden zich macht aangematigd, waarop God alleen recht had. De noodzaak aan goddelijke tussenkomst maakte dit een bijzondere gebeurtenis, en de leiders van Israël hadden deze gebeurtenis moeten aanwenden om het volk te doordringen van eerbied voor God en om hun geloof in Zijn macht en goedheid te versterken. Toen ze boos uitriepen: 'Zullen wij uit deze rots voor u water tevoorschijn doen komen?' stelden ze zich op de plaats van God, alsof zij, zwakke en hartstochtelijke stervelingen, de macht bezaten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 378-379.*

B. Welke straf brachten Mozes en Aäron over zichzelf? Waarom? Numeri 20:12; Deuteronomium 3:23-27.

"Bij deze gelegenheid sprak God geen oordeel uit over hen, die door hun goddeloze houding Mozes en Aäron tot toorn hadden verwekt. Alleen de leidslieden werden bestraft… Mozes en Aäron hadden zich beledigd gevoeld, en uit het oog verloren, dat het morren van het volk niet tegen hen, maar tegen God was gericht. Door op zichzelf te zien en medelijden te hebben met zichzelf, vielen ze ongemerkt in zonde, en lieten na om het volk hun grote schuld tegenover God voor ogen te houden.

Bitter en vernederend was het vonnis, dat onmiddellijk werd uitgesproken… Ze moesten met de opstandige Israëlieten sterven in plaats van de Jordaan over te steken…

Heel de vergadering was van de overtreding op de hoogte; en als deze door de vingers was gezien, zou de indruk zijn gevestigd, dat ongeloof en ongeduld onder moeilijke omstandigheden te verontschuldigen waren in mannen, die een verantwoordelijke plaats bekleedden. Maar toen bekendgemaakt werd, dat op grond van een enkele zonde Mozes en Aäron Kanaän niet mochten binnengaan, begreep het volk, dat God de persoon niet aanziet, en dat Hij voorzeker de overtreder zal straffen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 379-380.*

4. De geslagen Rots, een zinnebeeld

A. Van wie was de geslagen rots een zinnebeeld, en waarom was het verkeerd om de rots opnieuw te slaan? Jesaja 53:3-5.

"De geslagen rots was een beeld van Christus, en door dit beeld worden uiterst kostbare geestelijke lessen geleerd. Zoals het leven-gevende water vloeide uit de geslagen rots, stroomt uit Christus, de 'door God geslagene', 'doorboord om onze overtredingen', 'om onze ongerechtigheden verbrijzeld' (Jesaja 53:4-5), de stroom van zaligheid voor een verloren mensdom. Zoals de rots eenmaal geslagen was, zou ook Christus eenmaal geofferd worden 'om veler zonden op Zich te nemen' (Hebreeën 9:28). Onze Heiland zou geen tweede keer geofferd worden; en allen, die de zegeningen van Zijn genade zoeken, behoeven deze slechts te vragen in de naam van Jezus, terwijl ze het verlangen van hun hart uiten in een ootmoedig gebed. Zulk een bede herinnert de Here der heerscharen aan de wonden van Jezus, en opnieuw vloeit het leven-gevende bloed, zoals het werd afgebeeld door het vloeien van het levend water door Israël." *–Patriarchen en Profeten, blz. 374.*

B. Bij welke gelegenheid en hoe werd het stromende water uit de rots herdacht door het Joodse volk in de dagen van Christus? Johannes 7:37-39.

"Het ontspringen van het water aan de rots in de woestijn werd door de Israëlieten na hun vestiging in Kanaän herdacht onder groot vreugdebetoon. In de dagen van Christus was deze feestviering een indrukwekkende dienst geworden. Het vond plaats tijdens het Loofhuttenfeest, als het volk uit geheel het land bijeen was in Jeruzalem. Tijdens elk van de zeven dagen van het feest gingen de priesters, vergezeld door muziek en een koor van Levieten, water halen in een gouden kruik, uit de bron van Siloam. Ze werden gevolgd door een schare aanbidders, en zovelen bij het water konden komen, dronken eruit onder het gejuich: 'Met vreugde zult gij water scheppen uit de bronnen des heils' (Jesaja 12:3). Dan werd het water door de priesters naar de tempel gebracht onder het geklank der trompetten en het zingen van het lied: 'Onze voeten staan in uw poorten, o Jeruzalem' (Psalm 122:2). Het water werd uitgegoten op het brandofferaltaar, terwijl lofliederen weerklonken en de scharen instemden met het triomfantelijk koorgezang, begeleid door muziekinstrumenten en diep-klinkende trompetten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 374-375.*

5. Een les voor ons

A. Welke les moeten wij leren van de fout van Mozes? Psalm 106:33.

"Vanuit menselijk standpunt bezien beging Mozes geen ernstige misdaad; zijn zonde was een gewoon verschijnsel. De Psalmist zegt dat 'hij onbezonnen sprak met zijn lippen' (Psalm 106:33). Voor de mens mag dit onbetekenend schijnen; maar als God deze zonde zo streng bestrafte in Zijn meest getrouwe en geëerde dienstknecht, zal Hij dit in anderen niet door de vingers zien… Hoe belangrijker iemands positie is en hoe groter zijn invloed is, des te groter is de noodzaak, dat zo iemand geduld en nederigheid moet beoefenen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 381.*

B. Welke waarschuwingen worden gerekend om ons te behoeden voor zelfverheffing? Jakobus 4:6-7; 1 Korinthe 10:12.

"Hoe groot daarom ook het geestelijke licht van iemand mag zijn, hoezeer hij ook deelt in Gods gunst en zegen, hij moet steeds ootmoedig wandelen voor God, en in geloof smeken, dat God elke gedachte zal besturen en elke drijfveer zal beheersen…

Hoe groot de druk ook mag zijn op de ziel, overtreding is onze eigen daad. Geen macht op aarde kan iemand ertoe dwingen zonde te doen. Satan valt ons aan op onze zwakke punten, maar we behoeven ons niet te laten overweldigen. Hoe zwaar of onverwacht de aanvechting ook mag zijn, God heeft Zijn hulp beschikbaar gesteld, en in Zijn kracht kunnen we de overwinning behalen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 381-382.*

Vrijdag — Terugblik — 29 mei

1. Hoe voorzag God water voor de Israëlieten tijdens hun reis? Hoe voorziet Hij nu in onze behoeften?
2. Hoe reageerde het volk, toen God hun geloof op de proef stelde? Wat doe ik?
3. Waar lag de focus van Mozes en Aäron, toen zij faalden? Waar ligt mijn focus en wat zal het gevolg zijn?
4. Hoe werd de mooie les van de geslagen Rots vernietigd door Mozes?
5. Hoe kan ik bewaard blijven voor zelfverheffing?

Eerste Sabbatgaven voor Wereld Zendingen

Geliefde broeders en zusters over de hele wereld,

We leven in de laatste momenten van de geschiedenis van de planeet Aarde en onze Heer wacht al heel lang vol verlangen om ons naar huis te brengen. De profetische gebeurtenissen, die zich voor onze ogen ontvouwen, vertellen ons, dat de wederkomst van Jezus nabij is, ja voor de deur staat. Helaas heeft de evangelieboodschap niet het einde van de wereld bereikt en heeft niet elk schepsel de gelegenheid gehad om de waarheid te horen.

"De mensen zullen spoedig tot grote beslissingen worden gedwongen, en ze moeten de gelegenheid hebben om de Bijbelse waarheid te horen en te begrijpen, zodat zij op verstandige wijze hun standpunt aan de juiste kant kunnen innemen." *–Evangelism, blz. 25.*

Als leden van Gods gemeente is het ons voorrecht om Zijn karakter te vertegenwoordigen en deel te nemen aan het verspreiden van het evangelie tot het einde van de wereld door onze tijd, kracht en financiële middelen te besteden aan dit speciale werk.

Dankzij de gebeden van onze leden en vrienden en de financiële bijdrage worden in vele regio's nieuwe zendingen gesticht. Deze nieuwe Zendingen hebben nog onze steun nodig, totdat ze goed gevestigd zijn en zichzelf kunnen onderhouden, terwijl nieuwe gebieden worden geopend. Elk jaar verzamelen we een speciale collecte om in de nodige middelen te voorzien om de boodschap in vele delen van de wereld te verspreiden.

"Als het erfgoed van de Heer vreemd genoeg verwaarloosd wordt, zal God Zijn volk hiervoor oordelen. Aan trots en liefde voor uiterlijk vertoon wordt toegegeven door opeengestapelde voordelen, terwijl nieuwe velden onaangeroerd blijven. De vermaning van God aan de bestuurders voor de liefde voor en het toe-eigenen van Gods goederen." *–Testimonies 8, blz.59.*

Wilt u ervoor kiezen uw inspanningen te verenigen met die van de zendelingen en hun gezinnen door ruim te geven van uw inkomen, zodat de aarde vervuld kan worden met Gods heerlijkheid en dat Jezus spoedig kan komen? Wij hopen dat u het wilt.

Voor een wereld in nood,

De Zending Afdeling van de Generale Conferentie

DE REIS ROND EDOM

“En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden” (Johannes 3:14).

“De koperen slang werd opgeheven in de woestijn, opdat zij, die er in geloof op zagen, gezond zouden worden. Op gelijke wijze zendt God een boodschap, die herstel en genezing brengt aan de mensen, door hen te roepen niet langer te zien op de mensen en op aardse zaken, maar hun vertrouwen op God te stellen.” *–Bijbelkommentaar, blz. 60.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 383-392.*

Zondag — 31 mei

1. Doorgang door Edom geweigerd

A. Welke boodschap stuurde Mozes naar de koning van Edom, en welk antwoord werd ontvangen? Numeri 20:14-18.

“De Edomieten waren nakomelingen van Abraham en Isaak, en ter wille van Zijn dienstknechten had God Zijn gunst betoond aan de kinderen van Ezau. Hij had hun het gebergte Seïr tot een bezitting gegeven, en ze mochten niet verdreven worden, tenzij hun zonden aanleiding zouden zijn, dat ze Zijn gunst niet langer zouden bezitten.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 384.*

B. Hoe hernieuwden de leiders van Israël hun beroep op de koning van Edom, en wat was zijn antwoord? Numeri 20:19-20. Welk falen van het volk gaf Satan een bepaald voordeel in deze negatieve ervaring?

“De Israëlieten handelden niet stipt op Gods woord, en terwijl ze klaagden en morden, ging de gulden kans voorbij. Toen ze eindelijk hun verzoek tot de koning richten, werd dit geweigerd.” *–Patriarchen en Profeten, blz.383-384.*

2. De dood van Aäron

A. Welke route namen de kinderen van Israël in plaats van door Edom te gaan? Numeri 20:21-22; 21:4.

B. Wat zei de Heer tegen Mozes en Aäron, toen Israël bij de berg Hor kwam? Numeri 20:23-26.

“Vele jaren hadden Mozes en Aäron samen zorgen en arbeid gedeeld. Samen hadden ze ontelbare gevaren getrotseerd, en samen hadden ze gedeeld in Gods bijzondere zegeningen; maar nu was het uur van scheiding aangebroken. Langzaam trokken ze verder, want elk ogenblik in elkanders nabijheid was kostbaar. De helling was steil en vermoeiend; en telkens als ze stilhielden om uit te rusten, spraken ze met elkaar over het verleden en over de toekomst…

In hun harten leefde geen opstandig gevoel, geen morren kwam over hun lippen; toch lag droefheid op hun gelaat, toen ze eraan dachten, wat de oorzaak was van het feit, dat ze de erfenis van hun vaderen niet mochten betreden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 386.*

C. Welke plechtigheid ging gepaard met de overdracht van de hogepriesterlijke verantwoordelijkheden van Aäron op Eleazar, en hoe lang rouwde Israël om Aäron? Numeri 20:27-29.

“Met diepe smart ontdeed Mozes Aäron van de heilige gewaden, en bekleedde Eleazar daarmee, die nu op Gods bevel zijn opvolger werd. Op grond van zijn zonde te Kades mocht Aäron niet als Gods hogepriester in Kanaän dienst doen, hij mocht niet het eerste offer in dat goede land brengen, en op deze wijze de erfenis van Israël wijden. Mozes moest zijn last verder dragen en het volk tot aan de grenzen van Kanaän leiden. Hij mocht het beloofde land zien maar het niet binnengaan. Hoe heel anders zou de toekomst van deze dienstknechten van God zijn geweest, als ze bij de rotssteen te Kades zonder morren de proef, waaraan ze werden blootgesteld, hadden doorstaan! Een verkeerde daad kan niet herroepen worden. Een leven lang kan niet goedmaken, wat in een ogenblik van verzoeking of zelfs onnadenkendheid verloren is gegaan.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 387.*

3. Overwinning op koning Arad

A. Wie viel Israël aan kort na de dood van Aäron, en wat was het gevolg? Numeri 21:1-3.

"Kort na hun vertrek bij de berg Hor leden de Israëlieten de nederlaag in een strijd met Arad, een van de Kanaänitische koningen. Toen ze echter ernstig Gods hulp smeekten, kregen ze deze, en hun vijanden sloegen op de vlucht. In plaats van dankbaar te zijn en meer op God te vertrouwen, werd het volk zelf-vertrouwend en hoog gevoelend." – *Patriarchen en Profeten, blz. 388.*

B. In welke praktijk verviel het volk weer in plaats van de Heer dankbaar te zijn? Numeri 21:4 (laatste deel) -5.

"Spoedig vielen ze terug in hun oude gewoonte van morren. Ze waren ontevreden, omdat het leger van Israël niet direct na hun opstand, veertig jaar geleden, het land Kanaän was binnengetrokken. Ze noemden hun lange zwerftocht in de woestijn een nodeloos uitstel en meenden, dat ze hun vijanden even gemakkelijk als nu hadden kunnen verslaan. Toen ze verder trokken naar het zuiden, leidde hun weg door een hete zandvlakte, waar helemaal geen plantengroei was. De weg scheen lang en moeilijk, en ze leden veel van vermoeidheid en dorst. Weer doorstonden ze niet de beproeving van hun geloof en geduld. Doordat ze steeds zagen op de schaduwzijde van hun ervaringen, dwaalden ze steeds verder van God af. Ze vergaten, dat ze niet rondom Edom hadden behoeven te trekken, als ze niet te Kades gemord hadden, toen er geen water was. God had iets beters met hen voor. Hun harten hadden met dank jegens Hem vervuld moeten zijn, omdat Hij hun zonden zo licht gestraft had. In plaats hiervan verbeeldden ze zich, dat ze reeds in het bezit van het beloofde land zouden zijn geweest, als God en Mozes niet tussenbeide gekomen waren. Nadat ze zichzelf al deze moeilijkheden op de hals hadden gehaald en zo hun lot zwaarder hadden gemaakt, dan Gods bedoeling was geweest, gaven ze Hem de schuld van al hun tegenspoeden. Ze verbitterden zich over Zijn handelwijze met hen en waren ten slotte met alles ontevreden. Egypte leek veel aantrekkelijker dan de vrijheid van het land, waarheen God hen leidde." –*Patriarchen en Profeten, blz. 388-389.*

4. Gebeten door de slangen

A. Wat stond de Heer toe om in het kamp van Israël te komen vanwege het ongerechtvaardigde gemopper van het volk? Numeri 21:6.

"Omdat ze door Gods macht beschermd waren geworden, hadden ze niet de talrijke gevaren beseft, waardoor ze gedurig omgeven waren. In hun ondankbaarheid en ongeloof hadden ze steeds de dood verwacht, en God liet nu toe, dat de dood toesloeg. De giftige slangen van de woestijn werden vurige slangen genoemd, omdat hun beet een vurige ontsteking en een snelle dood veroorzaakte. Toen Gods beschermende hand van Israël werd weggenomen, werden velen gebeten door deze giftige dieren.

Nu ontstond er schrik en verwarring in het gehele legerkamp. In bijna iedere tent lagen stervenden of doden. Niemand was veilig. Dikwijls werd de stilte van de nacht verbroken door doordringende kreten, die wezen op nieuwe slachtoffers. Allen waren druk in de weer om te zorgen voor de lijdenden, of trachtten onder angstige zorg degenen te beschermen, die nog niet gebeten waren. Nu morden ze niet. Vergeleken met het huidige lijden schenen hun vroegere moeilijkheden en beproevingen niet noemenswaard." –*Patriarchen en Profeten, blz. 389-390.*

B. Wat deed het volk, toen zij beseften, dat de Heer hen strafte voor hun opstandig gedrag, en welk middel tot genezing werd er geboden? Numeri 21:7-9.

"Op Gods bevel maakte Mozes een koperen slang, die op de levende slangen geleek, en richtte deze op onder het volk. Allen, die gebeten waren, moesten hierop zien en zouden dan verlichting vinden…

Het volk begreep heel goed, dat de koperen slang niet de macht bezat zulk een verandering tot stand te brengen in degenen, die erop zagen. Alleen God kon genezing schenken. In Zijn wijsheid koos Hij deze manier om Zijn macht te openbaren. Door dit eenvoudige middel moest het volk beseffen, dat deze beproeving het gevolg was van hun eigen zonden. Ze kregen ook de verzekering, dat ze geen reden tot vrees hadden, wanneer ze God gehoorzaam waren, want Hij zou hen beschermen." –*Patriarchen en Profeten, blz. 390.*

5. Het geneesmiddel voor zonde

A. Van wie was de koperen slang een type? Johannes 3:14-15; Amos 5:4.

"Het leven van de Israëlieten werd gered, doordat ze zagen op de opgerichte slang. Dat zien eiste geloof. Ze leefden, omdat ze Gods Woord geloofden, en vertrouwd hadden op de middelen, die beschikbaar waren gesteld voor hun herstel. Zo kan de zondaar zien op Christus, en leven. Hij ontvangt vergiffenis door het geloof in het verzoenend offer. In tegenstelling met het dode en levenloze symbool heeft Christus de macht en de mogelijkheid in Zich om de berouwvolle zondaar te genezen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 391.*

B. Door wie en hoe alleen kunnen wij genezen worden? Psalm 103:2-3; 1 Petrus 2:21, 24.

"Hoewel we ons bewust zijn van onze hulpeloze toestand zonder Christus, moeten we niet toegeven aan moedeloosheid, maar vertrouwen op de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Heiland. Zie en leef! Jezus heeft Zijn woord gegeven; Hij zal allen redden, die tot Hem komen. Hoewel miljoenen, die genezing nodig hebben, Zijn aanbod van genade zullen verwerpen, zal niemand, die op Zijn verdiensten vertrouwt, ten onder gaan." *–Patriarchen en Profeten, blz. 392.*

"Hoewel de zondaar zichzelf niet kan redden, moet hij toch iets doen om de zaligheid te verkrijgen. 'Wie tot Mij komt', zegt Christus, 'zal Ik geenszins uitwerpen' (Johannes 6:37). Maar wij moeten tot Hem komen; en als we berouw hebben over onze zonden, moeten we geloven, dat Hij ons aanneemt en vergiffenis schenkt. Geloof is Gods gave, maar de kracht om het uit te oefenen ligt bij ons." *–Patriarchen en Profeten, blz. 391.*

Vrijdag — Terugblik — 5 juni

1. Waarom werden de Edomieten op dit moment niet vernietigd?
2. Wat kunnen wij leren van de ervaring van Mozes en Aäron over de verstrekkende gevolgen van slechts één daad?
3. Welk denkpatroon leidt tot gemopper? Hoe kunnen wij dit voorkomen?
4. Welk eenvoudig middel werd aangeboden voor de slangenbeten? Waar was de genezende eigenschap in de koperen slang?
5. Waar moeten wij naar kijken om gered te worden van de zonde? Wat brengt het kijken met zich mee?

OVERWINNING OP SIHON EN OG

"Wentel uw weg op de Heere, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken" (Psalm 37:5).

"Het rustig vertrouwen van hun leider schonk het volk vertrouwen in God. Ze lieten alles over aan Zijn almacht, en Hij liet hen niet in de steek. Geen machtige reuzen of ommuurde steden, gewapende scharen of rots vestingen konden weerstand bieden aan de Vorst van het heer des Heren." *–Patriarchen en Profeten, blz. 396.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 393-397.*

Zondag 7 juni

1. Israël bedreigd met vernietiging

A. Welke aanwijzingen ontvingen de Israëlieten met betrekking tot de Moabieten en de Ammonieten? Deuteronomium 2:9, 19.

B. Toen Israël het land van de Amorieten bereikte, welke boodschap zond Mozes naar hun koning Sihon, en wat was zijn antwoord? Deuteronomium 2:26-30; Numeri 21:21-23.

"Hij ontving een besliste weigering, en heel het leger der Amorieten werd opgeroepen om de opmars der invallers tot stand te brengen. Dit geduchte leger joeg de Israëlieten angst aan, want ze waren slecht voorbereid op een ontmoeting met goed gewapende en bedreven troepen. Wat betreft ervaring in het oorlogvoeren hadden hun vijanden een voorsprong. Van menselijk standpunt uit bezien zou het spoedig met Israël gedaan zijn.

Maar Mozes hield zijn blik op de wolkkolom, en bemoedigde het volk met de gedachte, dat het teken van Gods tegenwoordigheid nog steeds bij hen was. Terzelfdertijd beval hij om alles te doen, wat menselijke inspanning vermocht om zich op de strijd voor te bereiden. Hun vijanden verlangden naar het begin van de slag, verzekerd dat ze de ongeoefende Israëlieten uit het land zouden verdrijven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 393-394.*

2. De Amorieten worden overwonnen

A. Welke opdracht kwam van de Bezitter van alle landen aan de leider van Israël? Deuteronomium 2:31.

B. Wat was er geprofeteerd over de Amorieten in de tijd van Abraham? Genesis 15:16.

"Hoewel de Amorieten afgodendienaars waren, die hun leven verbeurd hadden door hun goddeloosheid, spaarde God hen nog vierhonderd jaar om hun een onmiskenbaar bewijs te geven, dat Hij de enig ware God is, de Schepper van hemel en aarde. Al Zijn wonderen, die Hij gedaan had, toen Hij Israël uit Egypte leidde, waren hun bekend. Ze hadden voldoende bewijzen gekregen; ze hadden de waarheid kunnen weten, als ze bereid waren geweest zich af te wenden van hun afgoderij en losbandigheid. Maar ze verwierpen het licht en hielden zich vast aan hun afgoden.

Toen de Heere Zijn volk voor de tweede maal aan de grenzen van Kanaän voerde, kregen deze heidense volken nog meer bewijzen van Zijn macht. Ze zagen, dat God met Israël was, toen ze de overwinning behaalden over Arad en over de Kanaänieten. Ze hadden gehoord van de wonderlijke redding van hen, die door de vurige slangen gebeten waren. Hoewel de Israëlieten niet door het land Edom hadden mogen trekken…, hadden ze toch geen vijandschap getoond tijdens hun reis langs de grenzen van Edom, Moab en Ammon, en de volken en hun bezittingen ongemoeid gelaten. Toen ze de grens van het land der Amorieten bereikten, hadden de Israëlieten toestemming gevraagd om door het land te trekken, met de belofte zich te houden aan de regels, die hun omgang met andere volken hadden gekenmerkt. Toen de koning der Amorieten dit beleefd verzoek weigerde en uitdagend zijn legers in slagorde stelde, was de maat hunner ongerechtigheid vol en nu zou God Zijn macht tonen in hun ondergang." *–Patriarchen en Profeten, blz. 394-395.*

C. Wat was het gevolg van de strijd? Deuteronomium 2:32-35; Numeri 21:24.

"De Israëlieten staken de beek over en trokken de vijand tegemoet. Er vond een treffen plaats, waarin de legers van Israël de overwinning behaalden; en door gebruik te maken van het verkregen voordeel waren ze spoedig in het bezit van het land der Amorieten. De Vorst van het leger des Heeren had de vijanden van Zijn volk verslagen; dit had Hij achtendertig jaar geleden reeds willen doen, als Israël op Hem had vertrouwd." *–Patriarchen en Profeten, blz. 395.*

3. Vertrouwen in God hebben

A. Hoe beschrijft David passend de houding, die Mozes zou hebben gehad bij het horen van de grote legers van Kanaän? Psalm 112:7-8.

"Ondersteuning en genade, voldoende voor elke omstandigheid, worden beloofd door Hem, wiens woord waarheid is. Zijn eeuwige armen omvangen de ziel, die zich tot Hem wendt om hulp. In Zijn hoede kunnen we veilig rusten. Zeggende: 'Ten dage dat ik vrees, vertrouw ik op U' (Psalm 56:4). Aan allen, die in Hem hun vertrouwen stellen, zal God Zijn belofte waarmaken." *–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 344.*

B. Wat kon Mozes met vertrouwen zeggen na het overwinnen van Sihon, koning van Hesbon? Deuteronomium 2:36. Hoe werd het volk geïnspireerd?

"De Hebreeën herinnerden zich, hoe ze vroeger, toen ze de strijd hadden aangebonden, verslagen waren en dat duizenden waren gedood. Maar toen hadden ze gehandeld in strijd met Gods bevel. Ze waren uitgetrokken zonder Mozes, de door God aangewezen leidsman, zonder de wolkkolom, het beeld van Gods tegenwoordigheid, en zonder de ark. Nu echter was Mozes bij hen, die hun harten sterkte met woorden vol hoop en geloof; Gods Zoon, gehuld in de wolkkolom, ging voor, en de heilige ark was bij het leger." *–Patriarchen en Profeten, blz. 397.*

C. Waarvan kunnen wij overtuigd zijn, als wij door het leven op deze aarde reizen? Filippensen 1:6.

"Degenen, die te midden van de gevaren van de laatste dagen leven, kunnen beseffen, dat net als bij het begin van hun leven de waarheid hen met de Verlosser verenigde, zo zal Hij, die de auteur en voleinder van hun geloof is, het werk volmaken, dat Hij voor hen is begonnen. God is trouw, door wie wij geroepen zijn om omgang met Zijn Zoon te hebben. Terwijl mannen en vrouwen samenwerken met God bij het doen van het werk, dat Hij hun heeft gegeven, gaan zij voorwaarts van kracht naar grotere kracht. Terwijl zij eenvoudig geloof oefenen, dag in dag geloven, dat God niet zal nalaten hen in Christus te vestigen, zegt God tot hen, zoals Hij deed tegen het oude Israël: 'Want gij zijt de Heere, uw God, een heilig volk; u heeft de Heere, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk ten eigendom zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn' (Deuteronomium 7:6)." *– Our High Calling, blz. 24.*

4. Og, koning van Basan, is overwonnen

A. Wat was het volgende doel van de Israëlieten na de overwinning op Sihon? Deuteronomium 3:1. Beschrijf het land en het volk van Basan.

"Vol hoop en moed trok het leger van Israël voorwaarts, tot ze verder naar het noorden een land bereikten, waar hun moed en hun geloof in God op de proef zouden worden gesteld. Voor hen lag het machtige en volkrijke Basan, bedekt met grote ommuurde steden, die zelfs nu nog de verbazing wekken van de wereld, 'zestig steden … met hoge muren met deuren en grendels, ongerekend zeer vele onversterkte steden.'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 395.*

B. Welke boodschap zond de Heer aan Mozes over Og en zijn leger, en wat was het gevolg van de strijd? Numeri 21:34-35; Deuteronomium 3:2-7.

"Geen machtige reuzen of ommuurde steden, gewapende scharen of rots vestingen konden weerstand bieden aan de Vorst van het heer des Heren.

De Here leidde het leger; de Here verwarde de vijand; de Here overwon door Israël. De reuzenkoning en zijn leger werden vernietigd. En de Israëlieten namen het hele land in bezit. Zo werd dit vreemde volk uitgeroeid van de aardbodem, omdat ze zich hadden overgegeven aan ongerechtigheid en afgrijselijke afgodendienst." *–Patriarchen en Profeten, blz. 396.*

C. Hoe hielp de Heer Zijn volk in de oorlog tegen de twee Amoritische koningen, Sihon en Og? Jozua 24:12. Hoe zag de nieuwe generatie Israëlieten de fout van hun vaderen?

"Bij het veroveren van Gilead en Basan herinnerden velen zich de gebeurtenissen, die bijna veertig jaar geleden aanleiding waren geweest, dat Israël gedoemd was rond te zwerven in de woestijn. Ze zagen, dat het bericht van de verspieders aangaande het beloofde land in vele opzichten juist was geweest. De steden waren ommuurd en zeer groot, en bewoond door reuzen, waarbij de Hebreeën vergeleken slechts dwergen waren. Maar ze zagen ook de noodlottige vergissing van hun vaderen, omdat deze geen vertrouwen gesteld hadden in God. Alleen dit had hen verhinderd het goede land binnen te gaan." *–Patriarchen en Profeten, blz. 396.*

5. Lessen voor ons

A. Welke les kunnen wij leren, als wij zien, hoe Israël, sterk in de minderheid vanuit menselijk oogpunt, triomfeerde over hun vijanden? Zacharia 4:6.

"Vergeleken met de miljoenen aardbewoners zal Gods volk, als altijd, een kleine kudde zijn. Maar als de gelovigen vast staan in de waarheid, zoals deze in Zijn Woord is geopenbaard, zal God hun toevlucht zijn. Ze staan onder bescherming van de Almachtige. God heeft altijd de meerderheid." *–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 429.*

"Is God een meerderheid? Als wij aan de kant van God staan, die de hemel en de aarde gemaakt heeft, staan wij dan niet aan de kant van de meerderheid? Wij hebben de engelen, die uitblinken in kracht aan onze zijde." *–Temperance, blz. 258.*

B. Welke les leert deze gebeurtenis ons? Psalm 37:1-3, 5.

"Deze ervaring leert ons een les. De machtige God van Israël is onze God. We mogen ons vertrouwen in Hem stellen, en als we Hem gehoorzaam zijn, zal Hij op dezelfde wijze voor ons werken als voor Zijn volk in vroeger tijd. Iedereen, die zijn plicht wil doen, zal van tijd tot tijd overvallen worden door twijfel en ongeloof. Soms zal de weg zó versperd zijn door hinderpalen, die schijnbaar onoverkomelijk zijn, dat men zich zal overgeven aan moedeloosheid; maar tot hen zegt God: Ga voorwaarts. Doe uw plicht ten koste van alles. De moeilijkheden, die zo onoverkomelijk lijken, die u vervullen met vrees, zullen oplossen, als u voorwaarts gaat op de weg van gehoorzaamheid, in nederig vertrouwen op God." *–Patriarchen en Profeten, blz. 397.*

Vrijdag — Terugblik — 12 juni

1. Hoe toonde Israël bij de voorbereiding van het gevecht tegen de Amorieten een geloof, dat werkt?
2. Waarom spaart God nu nog de goddeloze inwoners van deze wereld?
3. Net zoals God Israël in Kanaän wilde vestigen, waar wil Hij ons nu vestigen? Wat betekent dit?
4. Wat besefte de volgende generatie Israëlieten over de focus van hun vaderen?
5. Wat zal er gebeuren, als wij onze plicht doen, ongeacht de obstakels op onze weg?

AFVAL BIJ DE JORDAAN

“Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle” (1 Korinthe 10:12).

“Het is in deze laatste dagen het speciale werk van Satan om bezit te nemen van de geest van de jeugd, om de gedachten te bederven en de hartstochten te ontsteken; want hij weet, dat hij hen hierdoor tot onreine daden kan aanzetten, waardoor alle edele vermogens van de geest verlaagd worden.” *–Hoe Leid Ik Mijn Kind, blz. 520-521.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 410-417.*

Zondag 14 juni

1. Gods gunst is onze bescherming

A. Wat probeerde Balak, de koning van Moab, te doen? Waarom? Numeri 22:2-3, 5–7.

B. Waarom kon Bileam Israël niet vervloeken? Numeri 22:38; 23:8.

C. Welk feit over de geestelijke staat van Israël was een andere reden, waarom zij niet konden worden vervloekt? Numeri 23:21. Hoe is dit zo bemoedigend voor ons?

“Zolang ze stonden onder Gods bescherming zou geen enkele natie, al werd deze door Satan geholpen, iets tegen hen vermogen. Heel de wereld zou zich verbazen over Gods wonderen ten behoeve van Zijn volk, dat iemand, die vastbesloten een zondige weg volgde, zó geleid kon worden door God, dat hij, in plaats van vervloekingen, de rijkste en kostbaarste beloften uitte in de meest verheven taal. En Gods zorg, die toen over Israël werd geopenbaard, was een verzekering van Zijn bescherming en zorg voor Zijn gehoorzame, getrouwe kinderen in alle tijden. Als Satan boze mensen zou inblazen om Gods volk onjuist voor te stellen, hen te benauwen en te vernietigen, zou dit voorval in hun herinnering opkomen, zodat hun geloof en vertrouwen in God versterkt zouden worden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 406.*

Maandag 15 juni

2. Zegeningen en profetische beloften

A. Met welke zegeningen inspireerde God Bileam om over Israël uit te spreken? Eerste zegen: Numeri 23:7-10. Tweede zegen: Verzen 18-24. Derde zegen: Hoofdstuk 24:5-9.

B. Welke profetie sprak Bileam toen uit over Israël en de komende Messias? Numeri 24:15-17.

“Het licht van God schijnt steeds in de duisternis van het heidendom. Wanneer deze magiërs de sterrenhemel bestudeerden en het geheim trachtten te peilen van hun lichte paden, aanschouwden ze de heerlijkheid van de Schepper. Op zoek naar helderder kennis wendden zij zich tot de Hebreeuwse geschriften. In hun eigen land werden profetische geschriften, die de komst van een goddelijke leraar voorspelden, verzameld. Bileam behoorde tot de magiërs, hoewel hij eenmaal een profeet van God was; geleid door de Heilige Geest had hij de voorspoed van Israël en de verschijning van de Messias voorzegd; en zijn profetieën waren door de overlevering van eeuw tot eeuw bewaard gebleven. Maar in het Oude Testament werd de komst van de Heiland duidelijker geopenbaard.” *–De Wens der Eeuwen, blz. 38.*

C. Wat profeteerde Bileam over het lot van de volkeren, die toen in het Beloofde Land woonden? Numeri 24:17-23.

“God geeft aan de volken een bepaalde proeftijd. Hij zendt licht en bewijzen, waardoor ze gered zullen worden, als ze er acht opslaan, maar als ze dat weigeren, zoals de Joden weerstand boden aan het licht, zullen verontwaardiging en straf hen treffen. Als de mensen weigeren te worden gezegend en de duisternis liever hebben dan het licht, zullen ze de vruchten van hun eigen keuze plukken.” *–Bijbelkommentaar, blz. 229-230.*

“Met onfeilbare nauwkeurigheid houdt de Oneindige een verslag bij van alle naties. Zolang Zijn genade nog wordt vertederd door de oproep tot berouw, blijft dit verslag open; wanneer echter het moment bereikt is, dat God heeft vastgesteld, gaat Hij over tot de uitstorting van Zijn toorn. Het verslag wordt afgesloten. Het goddelijk geduld eindigt. Genade pleit niet langer ten gunste van hen.

De profeet (Ezechiël), die de eeuwen overzag, zag in visioen onze tijd. De volkeren van onze tijd hebben ongekend veel genade ontvangen. De grootste hemelse zegeningen zijn hun gegeven, maar toenemende trots, begeerte, minachting van God en ondankbaarheid worden tegen hen opgetekend. Zij maakten snel een einde aan Gods geduld.” *–Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 171.*

3. De vloek zonder reden zal niet komen

A. Met welk lokmiddel probeerde Satan de kinderen van Israël in de val te lokken, toen ze op het punt stonden het Beloofde Land binnen te gaan? Numeri 25:1.

B. Wat deden de Moabieten om Israël nog verder van God weg te lokken? Numeri 25:2-3.

"Op advies van Bileam werd een groot feest ter ere van hun goden voorbereid door de koning van Moab, en stilletjes werd er overlegd, dat Bileam de Israëlieten zou overhalen hier aan deel te nemen. Ze beschouwden hem als een profeet van God, en daarom was het voor hem niet moeilijk zijn plannen ten uitvoer te brengen. Velen uit het volk schaarden zich bij hem in het gadeslaan van de feestelijkheden. Ze waagden zich op verboden terrein, en raakten in Satans strikken. Bekoord door de muziek en de dansen, door de schoonheid der heidense meisjes, lieten ze hun trouw aan Jehova los. Terwijl ze deelnamen aan feestvieren en vermaak, benevelde de wijn hun zinnen en verloren ze tenslotte hun zelfbeheersing. Ze vierden hun hartstochten bot; en toen hun geweten verdorven was door hun gedrag, werden ze ertoe gebracht zich te buigen voor de afgoden. Ze brachten offerranden op de heidense altaren en namen deel aan de verlagende plechtigheden.

Spoedig had het gif zich als een dodelijke besmetting door heel het leger van Israël verbreid. Zij, die in de strijd hun vijanden zouden hebben overwonnen, vielen ten prooi aan de listen van heidense vrouwen. Het volk scheen dronken. De oversten en leiders van het volk behoorden tot de eersten, die zondigden, en zovelen van het volk waren schuldig, dat de afval algemeen werd. 'Israël had zich gekoppeld aan Baäl-Peor'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 411.*

C. Welke snelle straf zond God de ongehoorzamen? Waarom? Numeri 25:4-5, 9.

"Een vreselijke pestziekte brak uit in de legerplaats, waaraan tienduizenden ten offer vielen. God gaf bevel, dat de leiders van de afval door de overheid ter dood gebracht moesten worden. Dit bevel werd onmiddellijk ten uitvoer gebracht. De schuldigen werden gedood, en hun lichamen werden ten aanschouwen van geheel Israël opgehangen, opdat de vergadering bij het zien van de zware straf voor de leiders, zich bewust zou zijn van de afschuw, die God had voor hun zonde, en zou beseffen hoe groot Zijn toorn tegen hen was." *–Patriarchen en Profeten, blz. 412.*

4. De valstrik van wellust

A. Welke zonden zijn onder de werken van het zondige menselijke karakter? Galaten 5:19. Hoe overheersend is wellust of losbandigheid in onze tijd?

"Losbandigheid is de zonde van deze tijd. Nooit stak de verdorvenheid haar mismaakt hoofd zo driest op als tegenwoordig. De mensen schijnen als verdoofd, en zij, die de deugd en ware goedheid liefhebben, worden door haar onbeschaamdheid, kracht en overheersing bijna ontmoedigd. De toenemende ongerechtigheid kan niet enkel toegeschreven worden aan de ongelovige en de spotter. Was dit maar het geval, maar het is helaas niet zo. Vele mannen en vrouwen, die de godsdienst van Christus belijden, zijn schuldig… Elke christen zal moeten leren om zijn driften te beteugelen en zich door een beginsel te moeten laten leiden." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 263, 264.*

B. Als wij nu aan de grens van het hemelse Kanaän staan, welke les kunnen wij dan leren van de afvalligheid van Israël bij de Jordaan? 1 Korinthe 10:8, 12.

"Door de eeuwen heen liggen de wrakstukken van hen, die gestrand zijn op de rotsen van zinnelijke lusten. Naarmate we het einde naderen, en Gods volk zich aan de grens van het hemelse Kanaän bevindt, zal Satan evenals vroeger zijn inspanningen verdubbelen om te verhinderen, dat ze dat goede land binnengaan. Hij zet zijn strikken voor iedere ziel. Niet alleen de onwetenden en ongeleerden moeten op hun hoede zijn; hij zal ook hen verzoeken, die een vooraanstaande plaats bekleden en het heiligste ambt vervullen; en als hij hen ertoe kan brengen hun ziel te verontreinigen, kan hij tal van anderen door hen verderven. En hij gebruikt dezelfde middelen als drieduizend jaar geleden. Door wereldse vriendschap, door bekoorlijkheid der schoonheid, door het najagen van genot, feestvieren, vrolijkheid en de beker, tracht hij hen ertoe te brengen het zevende gebod te overtreden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 414.*

"Toegeven aan zingenot verzwakt de geest en verlaagt de ziel. De verstandelijke en geestelijke krachten worden afgestompt en verlamd door het toegeven aan dierlijke lusten; en de slaaf van zijn hartstocht kan niet langer de heilige verplichting ontdekken van Gods wet, niet langer het verzoeningswerk op prijs stellen of de waarden van een ziel juist schatten. Goedheid, zuiverheid en waarheid, eerbied voor God, en liefde voor heilige dingen, al deze geheiligde neigingen en edele verlangens, die de mens met de hemelse wereld verbinden, verteren door de gloed der hartstocht." *–Patriarchen en Profeten, blz. 414-415.*

Donderdag 18 juni

5. Het vermijden van de zonden van deze tijd

A. Welke waarschuwingen zijn berekend om ons te beschermen voor afvalligheid, vooral nu in onze voorbereiding op de hemel? 2 Korinthe 6:17; Jakobus 4:4.

"Door hun omgang met afgodendienaars en het meedoen met hun feestelijkheden werden de Hebreeën ertoe gebracht Gods wet te overtreden en Zijn oordelen over het volk uit te roepen. Zo heeft Satan ook nu het meeste succes, wanneer hij de volgelingen van Christus kan overhalen samen te gaan met de goddelozen en mee te doen aan hun vermaken, zodat ze voor de zonde bezwijken. 'Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, 'en houdt niet vast aan het onreine' (2 Korinthe 6:17). God eist ook nu nog van Zijn volk hetzelfde onderscheid met de wereld in gedrag, gebruiken en beginselen, als Hij dat eiste van het oude Israël. Als ze getrouw de aanwijzingen in Zijn woord opvolgen, zal dit verschil bestaan; iets anders is onmogelijk. De waarschuwingen, die aan de Hebreeën gegeven zijn om zich niet te vermengen met de heidenen, zijn niet minder van kracht voor de christenen in deze tijd." *–Patriarchen en Profeten, blz. 415.*

B. Wat kunnen wij doen om losbandigheid te voorkomen? 1 Petrus 1:13; Filippensen 4:8.

"Zij, die niet ten prooi willen vallen aan de plannen van Satan, moeten de toegangen tot de ziel bewaren. Zij moeten niet datgene lezen, zien of horen, dat onzuivere gedachten zou opwekken. De geest mag niet vrij dwalen naar elk thema, dat de vijand der zielen suggereert." *–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 379.*

"Elke verkeerde neiging kan, door de genade van Christus, worden onderdrukt, niet op een lome, onduidelijke manier, maar met een vastberaden doel, met een sterk voornemen om Christus tot het voorbeeld te maken. Laat uw liefde uitgaan voor die dingen, die Jezus lief had, en onthoudt u van die dingen, die geen kracht zullen geven aan de juiste drijfveer." *–That I May Know Him, blz. 135.*

Vrijdag Terugblik 19 juni

1. Wat moet ons hoop en moed geven, als boosdoeners zich tegen ons verzetten?
2. Hoe werd Bileam gebruikt om heidense volken te verlichten met betrekking tot Christus?
3. Hoe verloor Israël Gods bescherming aan de grenzen van Kanaän?
4. Waarom moet een zinnelijk vermaak nu een grote zorg voor ons zijn?
5. Hoe kunnen wij onze gedachten zuiver houden?

DE DOOD VAN MOZES

"En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis, als een dienaar, tot een getuigenis van de dingen, die daarna gesproken zouden worden. Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en de roem der hoop tot het einde toe vasthouden" (Hebreeën 3:5-6).

"Als een schaapherder werd Mozes geleerd te zorgen voor de getroffene, de zieke te verplegen, geduldig te zoeken naar de afgedwaalde, lang met de weerspannige om te gaan, liefdevolle aandacht te geven aan de wensen van de jonge lammeren en de behoeften van de oude en zwakke." *–Fundamentals of Christian Education, blz. 343.*

Aanvullende studie: *–Patriarchen en Profeten, blz. 424-432.*

Zondag 21 juni

1. Mozes bemoedigt het volk

A. Met welke bemoedigende woorden richtte hij zich eerst tot het volk en daarna tot Jozua, toen Mozes' einde naderde? Deuteronomium 31:1-8.

"Terwijl het volk op de bejaarde man zag, die hen zo spoedig zou verlaten, kwam met nieuwe en diepere waardering de herinnering aan zijn vaderlijke tederheid, zijn verstandige raadgevingen, en zijn onvermoeide arbeid in hen op. Hoe dikwijls hadden de gebeden van Mozes God ertoe gebracht hen te sparen, als hun zonden Zijn rechtvaardige oordelen hadden opgeroepen! Hun verdriet werd vergroot door hun zelfverwijt. Vol bitterheid dachten ze eraan, dat hun goddeloosheid Mozes had doen zondigen, zodat hij nu moest sterven.

Het wegnemen van hun beminde leidsman zou voor Israël een veel zwaardere straf zijn, dan ze ooit hadden kunnen ontvangen, als zijn leven en werk voortgezet had kunnen worden. God zou hun indachtig maken, dat ze het leven van hun toekomstige leidsman niet zo moeilijk moesten maken, als het geval met Mozes was geweest. God spreekt tot Zijn volk door de zegeningen, die Hij geeft; en als men deze niet waardeert, spreekt Hij door de zegeningen, die Hij weggenomen heeft, zodat mensen hun zonde zien en met heel hun hart tot Hem terugkeren." *–Patriarchen en Profeten, blz. 425.*

2. Het boek der wet lezen

A. Hoe vaak moest het volk luisteren naar het lezen van de wetten, en welke groepen mensen moesten dat doen? Waarom? Deuteronomium 31:9-13.

"God eist, dat ouders hun kinderen opvoeden en met onophoudelijke ijver hen onderwijzen met betrekking tot de eisen van Zijn wet en hen onderwijzen in de kennis en vrees van God. Deze geboden, die God de Joden met zoveel plechtigheid oplegde, rusten nog even zwaar op christelijke ouders." *–Testimonies 3, blz. 294.*

B. Wat was het plan van God voor Israël? Wat waren de voorwaarden, waarop deze belofte moest worden vervuld? Deuteronomium 28:12-14.

"Deze beloften, aan Israël gegeven, zijn ook voor Gods volk van deze tijd." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 15.*

C. Wat werd de Israëlieten gegeven als een voortdurende herinnering aan hun roeping als speciaal volk van God? Numeri 15:38-39. Waaraan moet elk kledingstuk, dat wij dragen, ons nu herinneren?

"De kinderen van Israël, nadat zij uit Egypte waren gebracht, werd het bevel gegeven om een eenvoudig blauw lintje aan de rand van hun kleding te hebben, om hen te onderscheiden van de volken om hen heen en om aan te geven, dat zij Gods bijzondere volk waren. Het volk van God is nu niet verplicht om een speciaal merkteken te hebben op hun kleding. Maar in het Nieuwe Testament worden wij vaak verwezen als voorbeeld naar het oude Israël. Als God zulke duidelijke aanwijzingen gaf aan Zijn oude volk aangaande hun kleding, zal de kleding van Zijn volk in deze tijd dan niet onder Zijn aandacht komen? Moet er in hun kleding geen onderscheid zijn met die van de wereld? Moet het volk van God, dat Zijn bijzondere schat is, niet ook in hun kleding God proberen te verheerlijken? En moeten zij geen voorbeelden zijn op het punt van kleding en door hun eenvoudige stijl de trots, ijdelheid en extravagantie van wereldse, genot liefhebbende belijders berispen? God eist dit van Zijn volk. Hoogmoed wordt bestraft in Zijn Woord." *–The Review and Herald, 23 januari 1900.*

3. Een nieuw lied schrijven

A. Welke aspecten van Gods karakter komen naar voren in het lied, dat Mozes schreef ten behoeve van het volk? Deuteronomium 32:3-4, 6.

B. Hoe wordt Gods zorg voor Zijn volk in dit lied getoond? Deuteronomium 32:9-12.

"God omringde Israël met tal van voordelen en schonk hun allerlei voorrechten, zodat zij Zijn Naam tot eer konden zijn en een zegen voor de volkeren om hen heen. Indien zij wilden wandelen in de weg der gehoorzaamheid, beloofde Hij 'hen te verheffen tot een lof, een naam en een sieraad boven alle volken'. 'Alle volken der aarde', zeide Hij, 'zullen zien, dat de Naam des Heeren over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u vrezen'." *–Karaktervorming, blz. 39-40.*

"Hij (God) bevrijdde hen uit hun slavernij om hen te brengen in een goed land, een land dat Hij in Zijn voorzienigheid voor hen had klaargemaakt als toevluchtsoord voor hun vijanden. Hij wilde Zelf hen daar brengen en hen in Zijn eeuwige armen sluiten; en als antwoord zouden ze, in dank voor Zijn goedheid en barmhartigheid, Zijn naam moeten grootmaken en verheffen op aarde." *–Profeten en Koningen, blz. 9-10.*

C. In welke zin werd dit lied gerekend als een hulpmiddel voor het volk? Deuteronomium 31:19-22. Wat kunnen wij hiervan leren?

"Om deze waarheden nog meer nadruk te geven, zette de grote leidsman (Mozes) ze op rijm. Dit lied was niet alleen historisch, maar ook profetisch. Terwijl het sprak over de wonderlijke leiding van God met Zijn volk in het verleden, voorzag het tevens de grote gebeurtenissen in de toekomst, de laatste overwinning van de getrouwen, als Christus in macht en heerlijkheid zal wederkomen. Het volk moest dit lied uit het hoofd leren en het onderwijzen aan hun kinderen en kleinkinderen. Het moest gezongen worden door de vergadering, als ze voor de eredienst bijeen waren, en door hen worden herhaald gedurende hun dagelijks werk. Het was de taak van de ouders om de woorden te onderwijzen aan hun jonge kinderen, zodat dezen het nooit zouden vergeten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 425.*

4. Het komen van Christus voorzegd

A. Wat zei Mozes over de eerste komst van Jezus Christus? Deuteronomium 18:15, 18.

B. Welke berisping gaf Jezus de Joden in verband met deze profetie? Johannes 5:45-47.

"Er zijn mensen, die beweren, dat zij de waarheden van het Oude Testament geloven en leren, terwijl zij het Nieuwe verwerpen. Maar door te weigeren om de leer van Christus aan te nemen laten zij zien, dat zij niet geloven, wat de aartsvaders en de profeten hebben gezegd. 'Indien gij Mozes geloofdet', zei Christus, 'zoudt gij ook Mij geloven, want hij heeft van Mij geschreven' (Johannes 5:46). Daarom ligt er geen werkelijke kracht in hun leer, ook niet in die van het Oude Testament.

Velen, die zeggen, dat zij het evangelie geloven en leren, maken dezelfde fout. Zij schuiven de Schriften van Oude Testament terzijde, waarvan Christus heeft gezegd: 'Deze zijn het, die van Mij getuigen' (Johannes 5:39). Door het Oude Testament te verwerpen, verwerpen zij in feite ook het Nieuwe, want beide vormen een onverbrekelijk geheel. Niemand kan Gods wet in een juist licht plaatsen zonder het evangelie. Omgekeerd is dat evenmin mogelijk. De wet belichaamt het evangelie en het evangelie ontvouwt de wet. De wet is de wortel, het evangelie de geurige bloem en de vrucht, die hieruit groeit." *–Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 74.*

C. In welke zin was Mozes een type van Christus? Hebreeën 3:5-6.

"Mozes was een type van Christus. Zelf had hij tot Israël gezegd: 'Een profeet uit uw midden, uit uw broederen, zoals ik ben, zal de Here uw God u verwekken: naar Hem zult gij luisteren' (Deuteronomium 18:15). God oordeelde het juist om Mozes in de school der beproeving en armoede te oefenen, eer hij gereed was het leger van Israël te leiden naar het aardse Kanaän. Gods Israël, op weg naar het hemels Kanaän, heeft een Leidsman, die geen menselijke scholing nodig had om gereedgemaakt te worden voor Zijn zending als goddelijke leidsman; toch werd Hij 'door lijden heen' volmaakt; en in hetgeen 'Hij zelf in verzoekingen geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen' (Hebreeën 2:10, 18).

Onze Verlosser openbaarde geen menselijke zwakheden of onvolkomenheden; toch stierf Hij om ons een ingang te bezorgen in het Beloofde Land." *–Patriarchen en Profeten, blz. 431-432.*

5. De dood en opstanding van Mozes

A. Welke opdracht en zekerheid ontving Mozes van de Heer, toen hij zijn werk had voltooid? Deuteronomium 32:49-50, 52.

"In stilte overdacht Mozes de lotgevallen en moeilijkheden van zijn leven, sedert hij het koninklijk hof en het vooruitzicht op het rijk van Egypte de rug had toegekeerd om deel te zijn van Gods uitverkoren volk…

Toch had hij geen spijt van de lasten, die hij getorst had. Hij wist, dat God hem zijn taak en zijn werk had opgedragen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 426.*

B. Hoe bracht God Mozes weer tot leven, en welke klassen van heiligen vertegenwoordigden Mozes en Elia elk op de berg der verheerlijking? Judas 9; Matthéüs 17:1-5.

"Mozes was op de berg der verheerlijking een getuige van de overwinning van Christus over zonde en dood. Hij stelde degenen voor, die uit het graf zullen verrijzen bij de opstanding der rechtvaardigen. Elia, die naar de hemel was opgevaren zonder de dood te zien, stelde degenen voor, die op aarde zullen leven bij de tweede komst van Christus, en die 'veranderd zullen worden in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin'; wanneer 'dit vergankelijke onvergankelijkheid moet aandoen' en 'dit sterfelijke onsterfelijkheid moet aandoen' (1 Korinthe 15:51-53)." *–De Wens der Eeuwen, blz. 367.*

Vrijdag — Terugblik — 26 juni

1. Toen Mozes op het punt stond te sterven, hoe zagen de mensen hem nu? Waarom?
2. Hoe moet onze roeping als kinderen van de Koning, als Gods speciale, bijzondere schat, invloed hebben op de manier, waarop wij ons kleden en onze kinderen kleden?
3. Op welke manier kunnen ouders de waarheid diepe indruk laten maken op de geest van hun kinderen? Hoe probeert Satan ditzelfde hulpmiddel op gemene wijze in een tegenovergestelde richting te gebruiken?
4. Hoe verwerpen wij Christus, als wij het Oude Testament ter zijde zetten?
5. Toen Mozes de rijkdommen en roem in overweging nam, die hij had achtergelaten in ruil voor een leven van zwoegen en ontbering, waarom had hij toen geen spijt?

Eerste Sabbatgaven

4 april, voor een kapel en hoofdkantoor in Johannesburg

2 mei, voor een Kapel in Mayiladuthurai, Tamil Nadu, India

6 juni, voor Wereld Zendingen